Joi, 20 oktombrie 2022

P9_TA(2022)0373

Conferința ONU din 2022 privind schimbările climatice (COP27) de la Sharm El-Sheikh, Egipt

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2022 referitoare la Conferința ONU din 2022 privind schimbările climatice (COP27) de la Sharm El-Sheikh, Egipt (2022/2673(RSP))

(2023/C 149/05)

Parlamentul European,

— având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Kyoto la aceasta,

— având în vedere acordul adoptat la cea de a 21-a Conferință a părților la CCONUSC (COP21) de la Paris din 12 decembrie 2015 (Acordul de la Paris),

— având în vedere cea de-a 26-a Conferință a părților la CCONUSC (COP26), cea de-a 16-a sesiune a Reuniunii părților la Protocolul de la Kyoto (CMP16) și cea de-a treia sesiune a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris (CMA3), desfășurate la Glasgow, Regatul Unit, în perioada 31 octombrie-13 noiembrie 2021, precum și Pactul climatic de la Glasgow, adoptat la 13 noiembrie 2021,

— având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a Organizației Națiunilor Unite (ONU) și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD),

— având în vedere rezoluția sa din 21 octombrie 2021 referitoare la Conferința ONU din 2021 privind schimbările climatice de la Glasgow, Regatul Unit (COP26) ([1]),

— având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ([2]),

— având în vedere Raportul special al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la încălzirea globală de 1,5 °C, raportul său special privind schimbările climatice și terenurile, raportul său special privind oceanele și criosfera într-un context climatic în schimbare și cel de-al 6-lea raport de evaluare (AR6) al său,

— având în vedere rezoluția sa din 17 decembrie 2020 referitoare la Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice ([3]),

— având în vedere Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 ([4]),

— având în vedere rezoluția sa din 17 septembrie 2020 referitoare la Anul european al orașelor mai verzi 2022 ([5]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei") ([6]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european (COM(2019)0640),

([1]) JO C 184, 5.5.2022, p. 118.
([2]) JO C 232, 16.6.2021, p. 28.
([3]) JO C 445, 29.10.2021, p. 156.
([4]) JO L 114, 12.4.2022, p. 22.
([5]) JO C 385, 22.9.2021, p. 167.
([6]) JO L 243, 9.7.2021, p. 1.

— având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul verde european ([7]),

— având în vedere rezoluția sa din 16 septembrie 2020 referitoare la rolul UE în protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial ([8]),

— având în vedere raportul de sinteză al CCONUSC privind contribuțiile stabilite la nivel național în temeiul Acordului de la Paris din 17 septembrie 2021,

— având în vedere raportul privind diferențele de emisii al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) din 26 octombrie 2021 intitulat „The Heat Is On” și raportul pentru 2021 privind decalajele în ceea ce privește adaptarea din 1 noiembrie 2021 intitulat „The Gathering Storm” și raportul său din 20 octombrie 2021 privind decalajul de producție,

— având în vedere raportul emblematic al Agenției Internaționale a Energiei (AIE) din martie 2022 intitulat „Global Energy Review: CO_2 emissions in 2021” (Analiza mondială a energiei: Emisii CO_2 în 2021),

— având în vedere raportul AIE din mai 2021 intitulat „Net Zero by 2050 – A Roadmap for the Global Energy Sector” (Zero emisii nete până în 2050– o foaie de parcurs pentru sectorul energetic global) și raportul său din 2020 privind perspectivele tehnologice în domeniul energiei,

— având în vedere Raportul pe 2021 privind obiectivele globale legate de păduri al Secretariatului Forumului Națiunilor Unite pentru păduri,

— având în vedere Rețeaua de la Santiago privind pierderile și daunele,

— având în vedere Cadrul de acțiune de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre 2015-2030,

— având în vedere raportul din aprilie 2021 al Organizației Meteorologice Mondiale (OMM) privind situația climei în lume în 2020 și raportul din mai 2022 privind situația climei în lume în 2021,

— având în vedere Raportul de evaluare globală privind reducerea riscurilor de dezastre (GAR2022) din 2022 al Biroului Organizației Națiunilor Unite pentru reducerea riscurilor de dezastre (UNDRR),

— având în vedere Primul raport al comitetului permanent pentru finanțare din cadrul CCONUSC privind stabilirea nevoilor părților care sunt țări în curs de dezvoltare în legătură cu punerea în aplicare a convenției și a Acordului de la Paris din 2021 (NDR),

— având în vedere Raportul de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, redactat de Platforma interguvernamentală științifico-politică privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) din 31 mai 2019, precum și raportul atelierului său din 29 octombrie 2020 privind biodiversitatea și pandemiile,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 21 februarie 2022 privind diplomația UE în domeniul climei: accelerarea punerii în aplicare a rezultatelor de la Glasgow,

— având în vedere rezoluția sa din 28 aprilie 2021 referitoare la protecția solului ([9]),

— având în vedere concluziile convenite ale Comisiei pentru Statutul Femeilor (CSW66) din cadrul ONU intitulate „Realizarea egalității de gen și capacitarea tuturor femeilor și fetelor în contextul politicilor și programelor din 2022 privind schimbările climatice și reducerea riscurilor de mediu și de dezastre”,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 11 martie 2020 intitulată „Un nou Plan de acțiune privind economia circulară – Pentru o Europă mai curată și mai competitivă” (COM(2020)0098),

([7]) JO C 270, 7.7.2021, p. 2.
([8]) JO C 385, 22.9.2021, p. 10.
([9]) JO C 506, 15.12.2021, p. 38.

Joi, 20 octombrie 2022

— având în vedere concluziile Consiliului din 4 octombrie 2022 privind finanțarea combaterii schimbărilor climatice în perspectiva celei de a 27-a Conferințe a părților (COP 27) la CCONUSC de la Sharm El-Sheikh din 6-18 noiembrie 2022,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 19 noiembrie 2021 privind apa în cadrul acțiunii externe a UE,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 24 februarie 2021 intitulată „Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice” (COM(2021)0082),

— având în vedere raportul UNEP din 18 februarie 2021 intitulat „Making Peace with Nature: a scientific blueprint to tackle the climate, biodiversity and pollution emergencies” (Să facem pace cu natura – un plan științific de răspuns la situațiile de urgență în materie de climă, biodiversitate și poluare)”,

— având în vedere raportul UNEP din 6 mai 2021 intitulat Global Methane Assessment: Benefits and Costs of Mitigating Methane Emissions (Evaluarea globală a metanului: avantajele și costurile reducerii emisiilor de metan)

— având în vedere rezoluția sa din 23 iunie 2022 referitoare la punerea în aplicare și realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ([10]),

— având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: readucerea naturii în viețile noastre ([11]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 privind o strategie a UE de reducere a emisiilor de metan (COM(2020)0663),

— având în vedere raportul atelierului din 10 iunie 2021 sponsorizat în comun de IPBES și IPCC privind biodiversitatea și schimbările climatice,

— având în vedere întrebările adresate Comisiei și Consiliului referitoare la Conferința ONU din 2022 asupra schimbărilor climatice de la Sharm El-Sheikh, Egipt (COP27) (O-000041/2022 – B9-0027/2022 și O-000042/2022 – B9-0028/2022),

— având în vedere articolul 136 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât Acordul de la Paris a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016; întrucât, până în septembrie 2022, 193 dintre cele 197 de părți la CCONUSC și-au depus la ONU instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;

B. întrucât ONU a declarat o urgență climatică și de mediu și s-a angajat să ia de urgență măsurile concrete necesare pentru a combate și a contracara această amenințare înainte de a fi prea târziu; întrucât pierderea biodiversității și schimbările climatice sunt legate între ele și se exacerbează reciproc, reprezentând în egală măsură o amenințare la adresa vieții pe planeta noastră și, ca atare, ar trebui abordate împreună urgent;

C. întrucât, la 17 decembrie 2020, UE și statele sale membre au transmis CCONUSC contribuția lor actualizată stabilită la nivel național (CSN) actualizată, care angajează UE să atingă un obiectiv obligatoriu de reducere netă a emisiilor interne de gaze cu efect de seră (GES) la nivelul întregii economii de cel puțin 55 % până în 2030, față de nivelurile din 1990, fără contribuție din credite internaționale; întrucât acest obiectiv a fost înscris în dreptul Uniunii prin Regulamentul (UE) 2021/1119;

D. întrucât, potrivit raportului privind diferențele de emisii din 2021 al UNEP, angajamentele asumate până în prezent de semnatarii Acordului de la Paris nu vor fi suficiente pentru a atinge obiectivul comun al acordului și vor antrena o creștere a temperaturii la nivel global de 2,7 °C până la sfârșitul secolului, menționând faptul că lumea este încă periculos de departe de realizarea aspirațiilor Acordului de la Paris; întrucât buclele de feedback natural ar putea

([10]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0263.
([11]) JO C 67, 8.2.2022, p. 25.

exacerba și mai mult încălzirea globală; întrucât valurile de căldură, secetele și inundațiile mai frecvente depășesc deja pragurile de toleranță ale plantelor și animalelor, provocând mortalitatea în masă, de exemplu a arborilor și a coralilor; întrucât aceste fenomene meteorologice extreme se produc simultan, cauzând efecte în cascadă care sunt din ce în ce mai dificil de gestionat ([12]); întrucât multe planuri naționale privind clima amână acțiunile până după 2030 și multe părți la CCONUSC nu au întreprins încă suficiente acțiuni pentru a fi măcar pe cale spre a-și îndeplini CSN;

E. întrucât, potrivit celei de-a 6-a evaluări a IPCC, limitarea încălzirii la aproximativ 1,5 °C fără nicio depășire ar presupune ca valoarea maximă a emisiilor de GES la nivel mondial să fie atinsă, cel târziu, înainte de 2025, să fie redusă cu 43 % comparativ cu nivelurile din 2019 până în 2030 și, în același timp, emisiile de metan ar trebui și ele reduse cu aproximativ o treime; întrucât, chiar și în scenariul optimist de limitare a temperaturii globale medii la 1,5 °C, ar exista efecte negative ireversibile asupra sistemelor umane și a ecosistemelor și ar depăși și reduce semnificativ capacitățile lor de adaptare, provocând astfel pierderi și daune; întrucât, potrivit Organizației Meteorologice Mondiale, în prezent există un risc de aproape 50 % de depășire temporară a pragului de 1,5 °C în perioada 2022-2026; întrucât, potrivit AIE, redresarea economică mondială în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19 nu a constituit redresarea sustenabilă dorită; întrucât creșterea emisiilor globale de CO_2 cu peste 2 miliarde de tone în 2021 a fost cea mai mare creștere de la un an la altul din istorie, în termeni absoluți, depășind cu mult declinul emisiilor din anul precedent cauzat de pandemie, în urma reducerii activităților economice; întrucât peste 40 % din creșterea totală a emisiilor de CO_2 la nivel mondial în 2021 au fost cauzate de cărbune;

F. întrucât majoritatea emisiilor generate de îngrășămintele minerale pe bază de azot se produc după ce acestea din urmă sunt aplicate pe sol și intră în atmosferă ca protoxid de azot (N_2O) – un gaz cu efect de seră persistent cu un potențial de încălzire globală de 265 de ori mai mare decât CO_2 – și întrucât producția de îngrășăminte minerale pe bază de azot a reprezentat 35,2 % din totalul emisiilor asociate îngrășămintelor minerale pe bază de azot, în timp ce emisiile de câmp au reprezentat 62,4 %, iar transporturile au reprezentat restul de 2,4 %; întrucât cei mai mari patru poluatori (China, India, SUA și UE) au reprezentat împreună 63 % din totalul emisiilor generate;

G. întrucât, conform raportului AIE privind perspectivele tehnologice în domeniul energiei, pentru a obține zero emisii nete este nevoie de accelerarea majoră a dezvoltării și a implementării tehnologiilor curate („cleantech”); întrucât jumătate din decarbonizarea necesară pentru a obține zero emisii nete până în 2050 va proveni din tehnologii aflate în prezent în dezvoltare în laborator sau în faza de demonstrare;

H. întrucât criza energetică a adus în centrul atenției problema securității energetice și necesitatea reducerii cererii de energie și a unui sistem energetic diversificat, creând o cerere mai mare de soluții energetice din surse regenerabile și de eficiență energetică, existente deja și care vor fi disponibile în curând; întrucât invadarea militară ilegală a Ucrainei de către Rusia și efectele ulterioare au sporit și mai mult urgența necesității de a transforma rapid sistemul energetic mondial; întrucât dependența excesivă de combustibilii fosili și instabilitatea de pe piețele mondiale ale energiei subliniază necesitatea de a acorda prioritate investițiilor, atât în Europa, cât și la nivel mondial, în eficiența și suficiența energetică, decarbonizarea, stocarea pe termen lung a energiei, implementarea de tehnologii curate inovatoare, energia din surse regenerabile, soluțiile de rețele inteligente și tehnologiile sustenabile cu emisii zero, precum și de a dezvolta un model socioeconomic compatibil cu un mediu sănătos pentru generațiile viitoare și în limitele planetei; întrucât ar trebui sprijinite cercetarea în sprijinul inovării și dezvoltarea unor noi tehnologii verzi, deoarece acestea pot juca un rol în atenuarea schimbărilor climatice, precum și în creșterea economică durabilă și competitivitatea UE;

([12]) Raportul IPCC privind adaptarea la schimbările climatice, 2022.

Joi, 20 oktombrie 2022

I. întrucât IPCC a îndemnat lumea să mențină încălzirea globală sub 1,5 °C, dar, în 2020, încălzirea era deja cu aproximativ 1,2 °C peste nivelurile preindustriale; întrucât, potrivit IPCC, influența omului a condus fără echivoc la încălzirea atmosferei, a oceanelor și a solului și efectele schimbărilor climatice antropogene se resimt în creșterea frecvenței fenomenelor meteorologice extreme, care includ valurile de căldură, secetele, inundațiile, furtunile din timpul iernii, uraganele și incendiile de pădure; întrucât, în perioada 2000-2019, numai inundațiile, secetele și furtunile au afectat aproape 4 miliarde de persoane la nivel mondial, costând peste 300 000 de vieți; întrucât producerea acestor fenomene extreme reprezintă o schimbare drastică față de perioada 1980-1999, frecvența inundațiilor crescând cu 134 %, a furtunilor cu 40 % și a secetelor cu 29 % ([13]);

J. întrucât s-a dovedit științific că există o interdependență între crizele de sănătate și cele de mediu și climă; întrucât fenomenele meteorologice extreme, pierderea biodiversității, degradarea terenurilor și penuria de apă duc la strămutarea persoanelor, având totodată un impact puternic asupra sănătății lor; întrucât, potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, schimbările climatice constituie cea mai mare amenințare la adresa sănătății cu care se confruntă umanitatea și vor provoca aproximativ 250 000 de decese suplimentare pe an în perioada 2030-2050 ([14]), întrucât aproximativ 7 milioane de decese premature la nivel mondial sunt provocate de poluarea aerului, iar costurile aferente daunelor directe asupra sănătății, inclusiv asupra sănătății mintale, sunt estimate să crească la 2-4 miliarde USD pe an până în 2030;

K. întrucât Raportul UNDRR de evaluare globală (GAR 2022) arată că, în ultimele două decenii, între 350 și 500 de dezastre la scară medie și mare au avut loc în fiecare an, preconizându-se că numărul lor va atinge 560 pe an – sau 1,5 dezastre pe zi – până în 2030;

L. întrucât schimbările climatice constituie unul dintre principalii factori de degradare a mediului, având un impact negativ asupra securității alimentare și a apei, asupra accesului la resursele naturale și afectând sănătatea umană; întrucât deficitul de apă, inundațiile și seceta reprezintă riscuri esențiale în Europa, iar deficitul de apă afectează mai multe sectoare din întreaga UE prin efecte de cascadă și de propagare; întrucât utilizarea mai eficientă a apei este o opțiune-cheie de adaptare; întrucât ar trebui implementate soluții digitale pentru a asigura o societate reziliență și verde, în Europa și în afara acesteia; întrucât toți factorii interesați și toate sectoarele ar trebui mobilizate pentru a realiza o societate care utilizează apa în mod inteligent, abordând simultan adaptarea la efectele schimbărilor climatice, securitatea alimentară și a apei, protecția biodiversității și o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă; întrucât UE și statele membre ar trebui, de asemenea, să dezvolte această abordare prin politica europeană de vecinătate, prin acțiunile externe ale Uniunii și în agendele ONU;

M. întrucât se estimează că riscurile legate de climă la adresa sănătății, a mijloacelor de subzistență, a securității alimentare, a aprovizionării cu apă și a creșterii economice vor fi mult mai ridicate din cauza încălzirii globale de 2 °C; întrucât se preconizează că limitarea încălzirii globale la 1,5° C, comparativ cu 2° C, va reduce impactul asupra ecosistemelor terestre, de apă dulce și de coastă, și va conserva o parte mai mare a serviciilor pe care acestea le oferă oamenilor; întrucât, prin urmare, este imperativ să se continue eforturile vizând limitarea creșterii temperaturii la 1,5° C peste nivelurile preindustriale;

N. întrucât preambulul Acordului de la Paris recunoaște „importanța asigurării integrității tuturor ecosistemelor, inclusiv a oceanelor”, iar întrucât articolul 4 alineatul (1) litera (d) din CCONUSC subliniază că părțile la acesta trebuie să promoveze gestionarea sustenabilă, conservarea și consolidarea absorbanților și rezervoarelor tuturor GES, incluzând biomasa, pădurile și oceanele, precum și alte ecosisteme terestre, de coastă sau marine; întrucât raportul IPBES de evaluare mondială a biodiversității și a serviciilor ecosistemelor subliniază că exploatarea sustenabilă a naturii va fi vitală pentru adaptarea la interferențele antropice periculoase în sistemul climatic și pentru atenuarea lor;

([13]) Biroul ONU pentru reducerea riscurilor de dezastre, „Costurile umane ale dezastrelor: prezentare generală a ultimilor 20 ani, 2000-2019”, https://www.undrr.org/media/48008/download

([14]) https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/climate-change-and-health#:~:text=Climate%20change%20affects%20the%20social,malaria%2C%20diarrhoea%20and%20heat%20stress

O. întrucât conservarea oceanelor este esențială pentru rolul lor în sistemul climatic, cum ar fi absorbția și redistribuirea dioxidului de carbon CO_2 natural și antropic și a căldurii, precum și sprijinul pentru ecosisteme; întrucât Raportul special al IPCC din 2019 privind oceanele și criosfera într-un context climatic în schimbare demonstrează că, din 1970, oceanele s-au încălzit progresiv și au absorbit peste 90 % din excesul de căldură din sistemul climatic; întrucât încălzirea oceanelor afectează ecosistemele de coastă, conducând la intensificarea valurilor de căldură marine, acidificare, pierdere de oxigen, intruziune salină și creșterea nivelului mării;

P. întrucât Pactul climatic de la Glasgow recunoaște rolul important al părților interesate care nu sunt parte la pact, inclusiv al societății civile, al popoarelor indigene, al comunităților locale, al tinerilor, al copiilor, al autorităților locale și regionale și al altor părți interesate în contribuția la progresele în direcția realizării obiectivelor Acordului de la Paris și subliniază nevoia urgentă de acțiune pe mai multe niveluri și de cooperare;

Q. întrucât schimbările climatice amenință direct sau indirect exercitarea deplină a drepturilor omului, inclusiv a drepturilor la viață, apă și salubritate, alimente, sănătate și locuință; întrucât capacitatea populației de a se adapta la schimbările climatice este strâns legată de accesul său la drepturile de bază ale omului și de sănătatea ecosistemelor de care depinde pentru subzistență și bunăstare; întrucât, potrivit Organizației Internaționale pentru Migrație, peste 200 milioane de persoane ar putea fi obligate să migreze din cauza impactului schimbărilor climatice; întrucât amploarea migrației climatice interne va fi cea mai mare în regiunile cele mai sărace și mai vulnerabile în fața schimbărilor climatice; întrucât acțiunile mondiale pentru reducerea emisiilor de GES ar putea încetini dramatic creșterea numărului de migranți climatici interni cu până la 80 % până în 2050 ([15]);

R. întrucât ultimii șapte ani (2015-2021) au fost anii cu cele mai ridicate temperaturi înregistrate; întrucât nivelul mării a atins un nou record în 2021; întrucât, la nivel mondial, nivelul mării a crescut cu 4,5 mm pe an în medie, în perioada 2013-2021, iar în câteva regiuni, nivelul mării crește „substanțial mai rapid" decât media la nivel mondial, conform OMM; întrucât în 2021 au fost înregistrate precipitații pentru prima dată în cel mai înalt punct de pe stratul polar de gheață din Groenlanda;

S. întrucât persoanele care se încadrează în 1 % cele mai bogate persoane de la nivel global vor genera, în 2030, emisii de consum pe cap de locuitor care sunt în continuare de 30 de ori mai mari decât nivelul global pe cap de locuitor, în timp ce amprentele jumătății celei mai sărace a populației lumii vor rămâne de câteva ori sub nivelul respectiv ([16]);

T. întrucât majoritatea țărilor în curs de dezvoltare contribuie în mod minim la emisiile de GES din atmosferă care cauzează schimbări climatice; întrucât impactul schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare a crescut; întrucât resursele pe care le pot mobiliza pentru acțiuni de adaptare menite să abordeze efectele negative ale schimbărilor climatice și să asigure reziliența la schimbările climatice și dezvoltarea durabilă sunt în mod clar insuficiente;

U. întrucât Primul raport al CCONUSC privind stabilirea nevoilor părților care sunt țări în curs de dezvoltare prevede că nevoile în materie de costuri ale țărilor în curs de dezvoltare pentru implementarea CSN sunt cuprinse între 5,8 mii de miliarde USD și 5,9 mii de miliarde USD, din care un cuantum de 502 miliarde USD este identificat ca reprezentând nevoi ce necesită surse de finanțare internaționale;

([15]) Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Banca Mondială, „Groundswell, Acting on Internal Climate Migration, Part II", 2021 https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/36248

([16]) Institute for European Environmental Policy (IEEP) and Oxfam, 'Carbon Inequality in 2030', November 2021 https://oxfamilibrary.openrepository.com/bitstream/handle/10546/621305/bn-carbon-inequality-2030-051121-en.pdf

Joi, 20 octombrie 2022

V. întrucât, în 2020, Global Witness a înregistrat asasinarea a 227 de apărători ai terenurilor și ai mediului, dintre care 71 % depuneau eforturi pentru apărarea pădurilor la nivel mondial împotriva defrișării și dezvoltării industriale, în timp ce alții au murit pentru eforturile lor de protejare a râurilor, a zonelor costiere și a oceanelor; întrucât, în 2020, violența împotriva apărătorilor terenurilor și ai mediului s-a concentrat într-o proporție covârșitoare în țările din sudul global și mai puțin de 1 % din toate atacurile letale înregistrate au fost consemnate în nordul global; întrucât, în perioada 2015-2019, peste o treime din toate atacurile fatale au vizat popoarele indigene, deși comunitățile indigene reprezintă doar 5 % din populația lumii ([17]),

1. reamintește că printre cele mai importante provocări cu care se confruntă umanitatea se numără criza climatică și cea a biodiversității și că toate guvernele și toți actorii de la nivel mondial trebuie să facă tot ce le stă în putere pentru a le depăși urgent, tratând cele două crize ca fiind strâns legate; subliniază că este nevoie de cooperare internațională, de participarea autorităților regionale și locale, a întreprinderilor, precum și a altor actori nestatali, de solidaritate, o tranziție justă, măsuri coerente bazate pe știință, precum și de un angajament neabătut de a crește nivelul de ambiție și de a alinia politicile cu această ambiție, pentru a ne onora datoria colectivă de a limita încălzirea globală și a împiedica pierderea biodiversității, protejând astfel întreaga planetă, precum și bunăstarea generală a generațiilor prezente și viitoare;

2. își exprimă îngrijorarea cu privire la constatările din raportul privind diferențele de emisii din 2021 al UNEP și din addendumul la acesta publicat la 4 noiembrie 2021, în special cu privire la faptul că, în ciuda unor angajamente mai ambițioase în domeniul climei, anunțate înainte de COP26 și în timpul acesteia, emisiile preconizate vor antrena o creștere a temperaturii cu 2,7 °C la nivel mondial dacă obiectivele climatice naționale anunțate pentru 2030 sunt implementate integral, în combinație cu alte măsuri de atenuare, valoare mult peste obiectivele Acordului de la Paris de a limita încălzirea globală cu mult sub 2 °C și urmărind obiectivul 1,5 °C; este alarmat de faptul că emisiile continuă să crească, iar decalajul în materie de emisii se adâncește; subliniază că limitarea încălzirii globale la 1,5 °C necesită reduceri rapide, profunde și susținute ale emisiilor globale de GES, inclusiv reducerea emisiilor globale de dioxid de carbon cu 43 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 2019; reamintește că, prin adoptarea Pactului climatic de la Glasgow, toate părțile au recunoscut că limitarea creșterii temperaturii medii globale la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale ar reduce în mod semnificativ riscurile și impactul schimbărilor climatice;

3. subliniază că, potrivit raportului privind diferențele de emisii din 2021 al UNEP, reducerea emisiilor de metan din sectoarele combustibililor fosili, deșeurilor și agriculturii ar putea ajuta la eliminarea diferențelor de emisii și ar reduce încălzirea pe termen scurt, însă subliniază că, pentru a permite acest lucru, este nevoie urgentă de norme clar definite și care să urmărească realizarea unor reduceri efective ale emisiilor, sprijinite totodată de măsuri pentru urmărirea progreselor și asigurarea transparenței;

4. evidențiază numărul tot mai mare de țări care se angajează să atingă obiective de zero emisii nete până la jumătatea secolului, însă subliniază că aceste angajamente trebuie să fie transpuse urgent în obiective solide pe termen scurt, politici și acțiuni, să fie susținute de resurse financiare și să se reflecte în CSN revizuite, sub forma unor ținte climatice mai ambițioase în perspectiva anului 2030, pentru ca emisiile globale să atingă nivelul maxim cât mai curând posibil; este de acord cu evaluarea UNEP, conform căreia numeroase planuri naționale privind clima amână acțiunile până după 2030 și că multe dintre angajamentele pe termen lung pentru zero emisii nete prezintă mari ambiguități și nu sunt transparente;

5. observă cu profundă îngrijorare cel mai recent raport al OMM privind situația climei, care arată că patru indicatori climatici cheie – creșterea nivelului mării, căldura apelor oceanice, acidificarea oceanelor și concentrațiile de GES – au atins noi recorduri în 2021;

([17]) Global Witness, „Last Line of Defence, The industries causing the climate crisis and attacks against land and environmental defenders”, (Ultima linie de apărare, industriile care provoacă criza climatică și atacurile împotriva terenurilor și a apărătorilor mediului), septembrie 2021 https://www.globalwitness.org/en/campaigns/environmental-activists/last-line-defence/

Joi, 20 oktombrie 2022

Pactul climatic de la Glasgow și COP27 de la Sharm El-Sheikh

6. ia act de progresele înregistrate în cadrul COP26 și în Pactul climatic de la Glasgow; subliniază, cu toate acestea, că limitarea încălzirii globale la 1,5 °C va fi realizată numai dacă se iau măsuri urgente în acest deceniu critic înainte de 2030; subliniază că COP26 a solicitat părților să reexamineze și să consolideze obiectivele pentru 2030 în CSN, deoarece acest lucru este necesar pentru alinierea, până la sfârșitul anului 2022, la obiectivul de temperatură prevăzut în Acordul de la Paris, luând în considerare circumstanțele naționale diferite; îndeamnă cu fermitate toate părțile la CCONUSC să își majoreze CSN până la COP27 pentru a elimina decalajul în materie de ambiție și să își alinieze politicile la o traiectorie compatibilă cu această ambiție; invită UE și toate națiunile din G20 să adopte o poziție de lider mondial în această privință;

7. salută decizia COP26 de a elabora un program de lucru pentru intensificarea urgentă a nivelului de ambiție privind atenuarea și de implementare în acest deceniu critic, într-un mod care să vină în completarea bilanțului mondial, pentru actualizarea anuală a raportului de sinteză privind CSN înainte de fiecare COP și pentru convocarea unei mese rotunde ministeriale anuale la nivel înalt privind nivelul de ambiție înainte de 2030; îndeamnă COP27 să adopte acest program de lucru și să asigure revizuirea anuală a nivelului de ambiție reflectând cele mai bune cunoștințe științifice disponibile și cel mai înalt nivel de ambiție posibil al părților; subliniază că părțile vor trebui să își revizuiască și să își mărească CSN până când acestea vor fi în conformitate cu o traiectorie compatibilă cu limitarea încălzirii globale la 1,5 °C;

8. salută finalizarea la Glasgow a cadrului de reglementare al Acordului de la Paris, subliniind că punerea în aplicare a cadrului de reglementare trebuie să asigure o integritate ecologică puternică și cel mai înalt nivel de ambiție posibil;

9. salută faptul că Pactul climatic de la Glasgow subliniază importanța adaptării și nevoia de intensificare a acțiunilor pentru mărirea capacității de adaptare, consolidarea rezilienței și reducerea vulnerabilității la schimbările climatice; observă, în această privință, că 47 de țări au prezentat anul trecut comunicări privind adaptarea sau planuri naționale de adaptare și preconizează că și alte țări își vor prezenta comunicările în conformitate cu Acordul de la Paris; consideră salutară crearea unui nou dialog de la Glasgow privind daunele și pierderile care ar trebui să se concentreze pe mecanismele de finanțare cu scopul de a evita, a reduce la minimum și a soluționa pierderile și daunele asociate cu efectele negative ale schimbărilor climatice;

10. ia act de angajamentele de finanțare a combaterii schimbărilor climatice asumate în timpul COP26, dar regretă că Planul de realizare a finanțării combaterii schimbărilor climatice pentru 2021 a arătat că obiectivul global actual de 100 de miliarde USD este probabil să fie realizat abia în 2023, la trei ani de la termenul inițial; subliniază creșterea decalajului de finanțare, în special pentru adaptare; îndeamnă țările dezvoltate, inclusiv UE și statele sale membre, să se asigure că obiectivul de finanțare a combaterii schimbărilor climatice în valoare de 100 de miliarde USD poate fi atins și plătit deja din 2022 și, în medie, în perioada 2020-2025, și să detalieze suplimentar calea de urmat pentru noul obiectiv de finanțare a combaterii schimbărilor climatice după 2025; subliniază că finanțarea din partea țărilor dezvoltate, responsabile pentru o mare parte a emisiilor istorice va fi, de asemenea, esențială pentru consolidarea încrederii în vederea desfășurării unui dialog mai ambițios legat de obiectivele de atenuare a schimbărilor climatice;

11. reliefează că țara COP27 face parte dintr-o regiune a lumii printre cele mai afectate de schimbările climatice; constată că bazinul mediteraneean se încălzește într-un ritm cu 20 % mai rapid decât media globală și că această regiune este unul dintre principalele puncte critice afectate de schimbările climatice din lume, în care se preconizează că 250 de milioane de persoane vor fi considerate „a nu avea acces la apă suficientă” în următorii 20 de ani ([18]); subliniază că Mediterana se transformă în marea care se încălzește cel mai rapid din lume ([19]), cu urmări asupra sectoarelor economice importante și asupra întregului ecosistem marin, suferind modificări ireversibile ale ecosistemului și ale speciilor; solicită Comisiei și statelor membre să acționeze urgent și să coopereze cu partenerii săi mediteraneeni pentru a elabora măsuri de adaptare ambițioase și a conduce acțiunile de atenuare;

([18]) Experți mediteraneeni privind schimbările climatice și de mediu, „Risks associated to climate and environmental changes in the Mediterranean region” (Riscuri asociate schimbărilor climatice și de mediu în regiunea mediteraneeană), 2019, https://ufmsecretariat.org/wp-content/uploads/2019/10/MedECC-Booklet_EN_WEB.pdf

([19]) WWF Mediterranean Marine Initiative, The Climate Change Effect in the Mediterranean – Six stories from an Overheheating Sea (Efectul schimbărilor climatice în Marea Mediterană – Șase povești dintr-o mare supraîncălzită), Roma, Italia, 2021.

Joi, 20 oktombrie 2022

12. sprijină inițiativa guvernului ucrainean de a crea o platformă globală pentru evaluarea daunelor aduse mediului în timpul conflictelor armate;

13. reamintește că este importantă implicarea deplină a tuturor părților în procesele decizionale din cadrul CCONUSC; subliniază că procesul decizional actual din cadrul CCONUSC ar putea fi îmbunătățit pentru a înlesni mai eficient participarea deplină a delegaților țărilor în curs de dezvoltare și a țărilor cel mai puțin dezvoltate (LDC) și a reprezentanților societății civile; consideră că este esențial ca perspectivele țărilor care suferă cel mai mult de pe urma schimbărilor climatice să fie auzite și luate în considerare; invită, prin urmare, președinția COP27 și viitoarele președinții să exploreze modalități suplimentare de a asigura participarea efectivă și semnificativă a țărilor în curs de dezvoltare și să aloce resurse suplimentare în acest scop; reamintește pozițiile sale anterioare privind situația drepturilor omului în Egipt; ia act de o serie de organizații ale societății civile care și-au exprimat preocupările față de marginalizarea societății civile la COP în Egipt și de barierele în calea protestelor și a participării societății civile; invită CCONUSC și autoritățile egiptene să asigure accesul echitabil și participarea deplină a cetățenilor și a organizațiilor societății civile la COP27;

14. solicită din nou eliberarea tuturor persoanelor aflate în detenție arbitrară în Egipt și subliniază cazul deosebit de urgent al apărătorului drepturilor omului Alaa Abd El-Fattah; invită autoritățile egiptene să profite de impulsul dat de COP27 pentru a îmbunătăți situația drepturilor omului în țară și pentru a susține libertățile fundamentale în timpul și ulterior COP27, în special în ceea ce privește libertatea de exprimare și de întrunire pașnică; sprijină ferm apelul experților ONU adresat secretariatului CCONUSC de a elabora criterii privind drepturile omului pe care țările care găzduiesc viitoare COP trebuie să se angajeze să le îndeplinească ca parte a acordului de găzduire;

15. salută faptul că Pactul climatic de la Glasgow recunoaște rolul important al părților interesate care nu sunt parte la pact, inclusiv al societății civile, al popoarelor indigene, al comunităților locale, al tinerilor, al copiilor, al autorităților locale și regionale și al altor părți interesate în contribuția la progresele în direcția realizării obiectivelor Acordului de la Paris; recunoaște rolul important pe care îl joacă tinerii în combaterea schimbărilor climatice; îndeamnă părțile și factorii interesați, prin urmare, să asigure participarea și reprezentarea semnificativă a tinerilor la procesele decizionale multilaterale, naționale și locale; reamintește, în special, rolul-cheie al orașelor în reducerea emisiilor de GES și salută numărul tot mai mare de orașe și regiuni din întreaga lume care se angajează să atingă obiectivele de zero emisii nete și, în special, angajamentele celor 100 de orașe europene care participă la misiunea UE „Orașe inteligente și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei”, care presupune transformarea lor în direcția neutralității climatice până în 2030 și în centre de inovare ce vor permite tuturor orașelor din UE și orașelor similare din vecinătatea lor să le urmeze exemplul până în 2050;

16. subliniază că este nevoie de participarea efectivă a tuturor părților pentru a urmări obiectivul de a limita creșterea temperaturii medii globale la 1,5 °C, ceea ce necesită soluționarea problemei intereselor particulare sau aflate în conflict; își exprimă îngrijorarea, în special, cu privire la faptul că unii dintre marii poluatori și-au folosit prezența la COP pentru a submina obiectivele Acordului de la Paris; este grav preocupat de lipsa de acțiune a CCONUSC în legătură cu abordarea, în sfârșit, a chestiunii conflictelor de interese în ceea ce privește stabilirea de legături cu factorii interesați care nu sunt părți la convenție; îndeamnă Comisia și statele membre să preia inițiativa în acest proces pentru a proteja procesul decizional al CCONUSC de interesele care contravin obiectivelor Acordului de la Paris;

17. salută îmbunătățirea Parteneriatului de la Marrakech pentru acțiuni globale în domeniul climei, ca spațiu de încurajare a actorilor nestatali și a administrațiilor subnaționale să întreprindă acțiuni climatice imediate, și salută adoptarea programului său de lucru pentru 2022; recunoaște inițiativele Race to Zero și Race to Resilience, ca platforme-cheie pentru a sprijini guvernanța ascendentă, facilitând raportarea și evaluarea la nivel subnațional;

O politică ambițioasă a UE privind clima

18. se așteaptă ca pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55” și politicile în temeiul Pactului verde european să pună la dispoziție măsurile în vederea atingerii obiectivului UE pentru 2030 și să plaseze Uniunea și statele sale membre pe drumul spre neutralitatea climatică până cel târziu în 2050 și subliniază pozițiile Parlamentului în această privință; reamintește că,

în conformitate cu Legea europeană a climei, cu Acordul de la Paris și cu cele mai bune dovezi științifice disponibile, UE ar trebui să își intensifice acțiunile de combatere a schimbărilor climatice atât în ceea ce privește atenuarea, pentru a limita încălzirea globală la 1,5 °C în raport cu nivelurile preindustriale, cât și în ceea ce privește adaptarea, pentru a încuraja reziliența; solicită UE să își actualizeze CSN și să își crească obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până la COP27, pe baza celor mai bune cunoștințe științifice disponibile; solicită cel mai înalt nivel de ambiție din pachetul „Pregătiți pentru 55”, astfel încât să se transmită un semnal clar tuturor celorlalte părți că UE este pregătită să contribuie la eliminarea decalajului necesar pentru a limita încălzirea globală la 1,5 °C, într-un mod just, echilibrat din punct de vedere social, echitabil și eficient din punctul de vedere al costurilor, ținând seama, în același timp, de aspectele echității și echității globale și de responsabilitatea istorică și actuală a UE pentru emisiile care au cauzat criza climatică;

19. subliniază faptul că obiectivul general al UE privind emisiile pentru 2030, stabilit în Legea europeană a climei și în propunerile legislative „Pregătiți pentru 55”, va reduce emisiile UE cu mai mult decât CSN actual, și anume o reducere cu 55 % a emisiilor nete; subliniază, de asemenea, că pozițiile Parlamentului cu privire la aceste propuneri și la obiectivele incluse în Planul REPowerEU vor crește și mai mult nivelul de ambiție al UE în materie de climă, dincolo de acest nivel, și invită Consiliul să aprobe pozițiile Parlamentului în acest sens; solicită UE să își actualizeze angajamentele privind emisiile în consecință, pentru a reflecta acest lucru, având în vedere decizia din Pactul climatic de la Glasgow de a revizui obiectivele pentru 2030;

20. subliniază că situația geopolitică actuală evidențiază că este urgent să se pună capăt dependenței de combustibilii fosili și că este necesară stimularea implementării surselor regenerabile de energie și oferă oportunitatea de intensificare a poziției de lider a UE în această privință;

21. reiterează necesitatea de a integra obiective de combatere a schimbărilor climatice și măsurile de transpunere a acestora în toate politicile UE și subliniază că articolul 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei obligă Comisia să evalueze coerența oricărui proiect de măsură și a oricărei propuneri legislative, inclusiv a propunerilor bugetare, cu obiectivele climatice ale UE; îndeamnă Comisia să pună în aplicare pe deplin această dispoziție atunci când efectuează evaluări ale impactului în toate domeniile de politică ale UE; subliniază că este necesar să se reevalueze și să se alinieze politicile existente ale Uniunii și ale statelor sale membre la aceste obiective și preconizează că Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice nou creat va contribui la această evaluare; salută numirea celor 15 membri ai Consiliului științific consultativ european privind schimbările climatice nou instituit; invită Consiliul consultativ să publice evaluarea unui buget al UE pentru GES compatibil cu obiectivul de limitare a încălzirii globale sub 1,5 °C, cât mai curând posibil, și preconizează că Comisia va lua în considerare pe deplin recomandările Consiliului consultativ la elaborarea bugetului orientativ al UE pentru GES și a obiectivelor climatice ale Uniunii după 2030;

22. reamintește o hotărâre recentă pronunțată de o Curte constituțională a unui stat membru, care a statuat că protecția climei nu este o chestiune de latitudine politică, iar dispozițiile privind protecția mediului prevăzute în Constituție impun statului o obligație constituțională de a atinge neutralitatea climatică;

23. subliniază sprijinul ferm din partea cetățenilor Uniunii pentru accelerarea acțiunilor climatice, deoarece aproape un european din doi (49 %) consideră că schimbările climatice reprezintă principala provocare globală pentru viitorul UE, conform celui mai recent Eurobarometru;

24. evidențiază că toate politicile din domeniul climei ar trebui să urmeze principiul unei tranziții juste către neutralitatea climatică și să fie implementate în strânsă cooperare cu societatea civilă și cu partenerii sociali și economici; consideră, prin urmare, că un grad sporit de transparență, legarea unor parteneriate sociale mai strânse și implicarea societății civile la nivel local, regional, național și la nivelul UE reprezintă o condiție fundamentală pentru a atinge neutralitatea climatică în toate sectoarele societății, într-o manieră echitabilă, incluzivă și sustenabilă social;

Adaptare, pierderi și daune

25. salută noile angajamente financiare asumate la Glasgow în ceea ce privește Fondul de adaptare și Fondul pentru țările cel mai puțin dezvoltate; constată însă că sprijinul pentru atenuare continuă să fie mai mare decât sprijinul pentru adaptare și este susținătorul ferm al apelului ca națiunile dezvoltate să își dubleze, cel puțin, finanțarea colectivă pentru adaptare până

în 2025 în raport cu nivelurile din 2019, în conformitate cu Pactul climatic de la Glasgow, astfel încât să se ajungă la un echilibru mai bun; regretă că, la șapte ani de la Acordul de la Paris, obiectivul global în materie de adaptare rămâne nedefinit; salută programul de lucru de la Sharm el-Sheikh privind obiectivul global privind adaptarea, adoptat și lansat în cadrul COP26; subliniază importanța finanțării pentru adaptare bazate pe granturi; îndeamnă UE să mărească proporția de finanțare pentru adaptare acordată prin instrumentul „Europa globală” în fiecare an din 2021 până în 2027; evidențiază necesitatea de a accelera eforturile pentru a transpune obiectivul mondial privind adaptarea în rezultate măsurabile, care, printre altele, ar trebui să asigure o înțelegere în profunzime a riscurilor și dezastrelor climatice și a nevoilor și a costurilor de adaptare conexe la mai multe niveluri, să mărească disponibilitatea unor date coerente și comparabile, să stabilească și să îmbunătățească asigurarea și accesibilitatea mijloacelor de punere în aplicare, inclusiv finanțarea și sprijinul tehnologic, și să elaboreze un set comun de indicatori cantitativi și calitativi, de metodologii și abordări pentru a urmări progresele în direcția realizării obiectivului de-a lungul timpului; subliniază, în acest context, Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre și sistemul său de monitorizare și raportare;

26. reamintește că acțiunile de adaptare pe termen scurt, mediu și lung sunt o necesitate inevitabilă pentru toate țările care doresc să reducă la minimum efectele negative ale crizei climatice și ale crizei biodiversității și să își întărească reziliența în fața lor, concomitent cu o dezvoltare sustenabilă, constatând vulnerabilitățile specifice la efectele schimbărilor climatice ale țărilor în curs de dezvoltare, în special ale țărilor cel mai puțin dezvoltate și ale statelor insulare mici în curs de dezvoltare; subliniază că măsurile de adaptare pot să genereze beneficii multiple, cum ar fi îmbunătățirea productivității agricole, a inovării, a sănătății și a bunăstării, a securității alimentare, a mijloacelor de subzistență și a conservării biodiversității, precum și reducerea riscurilor și a daunelor; invită UE și statele membre să intensifice acțiunile de adaptare prin planuri obligatorii de adaptare, evaluări ale vulnerabilității climatice și teste de stres climatic la niveluri locale, regionale și naționale și prin sprijinirea abordărilor conduse de la nivel local și a colaborării cu autoritățile locale și cu societatea civilă locală, pentru a onora integral obiectivul de adaptare al Acordului de la Paris și pentru ca UE să ducă politici de adaptare care să protejeze suficient comunitățile și ecosistemele din UE împotriva efectelor schimbărilor climatice; solicită realizarea de progrese suplimentare în ceea ce privește noua strategie a UE privind adaptarea și subliniază importanța legăturilor acesteia cu Strategia UE în domeniul biodiversității și cu noul cadru de reglementare privind adaptarea care decurge din Legea europeană a climei; solicită din nou punerea în aplicare ambițioasă a acestora, inclusiv a componentelor lor internaționale;

27. subliniază că, deși schimbările climatice sunt o problemă globală, fiecare regiune este afectată deja în mod diferit și că autoritățile locale, fiind mai aproape de populații, sunt actori-cheie care facilitează adaptarea la efectele schimbărilor climatice; subliniază că este necesară dirijarea mai bună a resurselor financiare la nivel local pentru a dispune de soluții eficiente și specifice și salută, în acest sens, Misiunea privind adaptarea la schimbările climatice, care va sprijini cel puțin 150 de regiuni și comunități europene pentru a atinge reziliența la efectele schimbărilor climatice până în 2030; solicită sprijinirea unei abordări regionale și descentralizate în ceea ce privește răspunsul la efectele schimbărilor climatice și accesul la finanțarea combaterii schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare, pentru a acorda autorităților locale, organizațiilor societății civile locale și apărătorilor mediului un rol mai important în combaterea efectelor schimbărilor climatice și pentru a ajunge la persoanele cele mai vulnerabile;

28. subliniază că Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice, adoptată de Comisie la 24 februarie 2021, exprimă obiectivul Comisiei de a spori resursele și a mobiliza în continuare fonduri pentru o adaptare la o scară mai mare, precum și că este necesară o atenție specială pentru a asigura că resursele financiare ajung la comunitățile cele mai vulnerabile din țările în curs de dezvoltare;

29. subliniază că sistemele de alertă timpurie sunt esențiale pentru adaptarea efectivă, dar nu sunt disponibile decât pentru mai puțin de jumătate din membrii OMM; sprijină propunerea OMM, care urmează să fie aprobată în cadrul COP27, de a face ca sistemele de alertă timpurie să fie disponibile pentru toată lumea în următorii cinci ani; speră că această inițiativă privind serviciile de alertă timpurie va fi pusă în aplicare rapid, în special cu scopul de a salva cât mai multe vieți cât mai curând posibil;

30. subliniază că infrastructura ecologică contribuie la adaptarea la schimbările climatice și la reducerea riscului de dezastre prin protejarea naturii și a ecosistemelor, conservarea și refacerea habitatelor naturale și a speciilor, starea ecologică bună, gestionarea apei și siguranța alimentară; observă că dezvoltarea infrastructurii verzi reprezintă una dintre cele mai eficace măsuri de adaptare la schimbările climatice care pot fi implementate în orașe, deoarece atenuează impactul negativ al schimbărilor climatice și al fenomenelor meteorologice extreme tot mai frecvente, cum ar fi valurile de căldură, incendiile forestiere, ploile extreme, inundațiile și seceta, atenuează efectele temperaturilor extreme și îmbunătățește calitatea vieții locuitorilor din zone urbane, inclusiv sănătatea lor mintală și fizică;

31. subliniază că deșertificarea are un impact devastator pe termen mediu și lung asupra mediului, societății și economiei și determină depopularea unor zone asupra mediului, societății și economiei și că este nevoie de abordări comune pentru a preveni corespunzător acest fenomen, a se adapta la el și a-l depăși; reamintește, prin urmare, importanța crucială a gestionării apei pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, dar și pentru a proteja securitatea alimentară și a apei, a proteja biodiversitatea și a sprijini solurile sănătoase; subliniază, prin urmare, necesitatea punerii în aplicare rapide și integrale a Directivei-cadru europene privind apa pentru a-și atinge obiectivele și pentru a gestiona mai bine resursele de apă ale Europei; subliniază că utilizarea eficientă a apei și reutilizarea acesteia prin procese circulare trebuie implementate pe deplin la nivelul economiei și societății pentru a exploata valoarea apei și a asigura securitatea apei în ceea ce privește cantitatea și calitatea; subliniază că soluțiile digitale pot contribui la adaptarea la schimbările climatice prin îmbunătățirea capacității de a anticipa deficitul de apă, inundațiile și poluarea apei și sprijină implementarea acestor instrumente;

32. subliniază că schimbările climatice și degradarea mediului sunt factori majori de strămutare forțată a populației și multiplicatori ai amenințărilor care afectează siguranța umană și stabilitatea sociopolitică; subliniază că insuficiența capacităților de atenuare și adaptare poate conduce la conflicte armate, penurie de alimente, catastrofe naturale și strămutări cauzate de schimbările climatice; invită Comisia și statele membre să recunoască nevoile și vulnerabilitatea persoanelor afectate de strămutarea populației din cauza schimbărilor climatice și solicită consolidarea cooperării pentru dezvoltare și a politicilor umanitare ale UE, precum și a instrumentelor lor financiare respective, cu scopul de a sprijini adaptarea la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare, a crește reziliența, a consolida reducerea riscului de dezastre și a răspunde urgențelor umanitare în perioade în care nevoile sunt în creștere;

33. constată că articolul 8 din Acordul de la Paris (referitor la pierderi și daune) stipulează că părțile ar trebui să adopte o abordare de cooperare în legătură cu pierderile și daunele asociate efectelor negative ale schimbărilor climatice; subliniază așadar importanța acțiunilor mondiale de sprijin în zonele deosebit de vulnerabile la impactul schimbărilor climatice, cum ar fi zonele costiere și insulele, și în zonele în care capacitatea de adaptare este limitată; invită Comisia și statele membre să joace un rol de mediator între țările dezvoltate, cele în curs de dezvoltare și cele mai puțin dezvoltate și să urmărească să intensifice activitatea Coaliției pentru obiective foarte ambițioase în legătură atât cu finanțarea pentru atenuare și adaptare, cât și cu pierderile și daunele; recunoaște că acestea sunt componente esențiale ale justiției climatice;

34. își exprimă recunoștința față de IPCC și apreciază în mod deosebit activitatea desfășurată cu privire la cel de-al 6-lea raport de evaluare; salută evaluarea solidă a pierderilor și daunelor prezentată în recentul raport al Grupului de lucru II al IPCC și subliniază modul în care acesta recunoaște pierderile și daunele ca domeniu de importanță din ce în ce mai mare atât în politica internațională privind clima, cât și în științele climatice; invită IPCC să se bazeze pe această activitate și să elaboreze un raport special care să abordeze în mod specific pierderile și daunele;

35. afirmă din nou că instituțiile internaționale trebuie să își consolideze organizațiile, cooperarea și gestionarea crizelor, pentru a fi mai bine pregătite pentru schimbările climatice la nivel local și global, ca o etapă viitoare pentru adaptarea instituțiilor la schimbările climatice;

Criza climatică și a biodiversității

36. subliniază importanța protejării, conservării și refacerii naturii și a ecosistemelor pentru a realiza obiectivele Acordului de la Paris; reamintește, de asemenea, rolul esențial jucat de biodiversitate în lupta noastră împotriva încălzirii globale, adaptarea la ea și creșterea nivelului de reziliență; consideră că soluțiile bazate pe natură și abordările ecosistemice

sunt instrumente-cheie pentru a sprijini atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la efectele acestora, precum și pentru protecția și refacerea biodiversității și a pădurilor și reducerea riscului de dezastre; subliniază că, prin refacerea cât mai rapidă cu putință a ecosistemelor degradate și prin conservarea efectivă și echitabilă a habitatelor terestre, de apă dulce și oceanice ale lumii în proporție de 30-50 %, protejând și consolidând totodată drepturile omului și drepturile populațiilor indigene, societatea poate beneficia de pe urma capacității naturii de a absorbi și de a stoca carbonul; subliniază nevoia de a accelera progresul către dezvoltarea sustenabilă, însă pentru ca acest lucru să devină realitate este nevoie neapărat de finanțare și sprijin politic adecvate;

37. subliniază rolurile critice și interdependente ale pădurilor, biodiversității și utilizării sustenabile a terenurilor pentru a permite lumii să își atingă ODD-urile; subliniază, prin urmare, nevoia urgentă de a stopa și a inversa defrișările și degradarea terenurilor, ca o modalitate de a contribui la reducerea emisiilor anuale nete de GES;

38. reiterează angajamentul guvernelor a 141 de țări, care dispun de peste 3,6 miliarde de hectare de pădure, de a stopa și a inversa defrișările până în 2030;

39. reafirmă că păstrarea și refacerea strictă a ecosistemelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon reprezintă o opțiune de răspuns cu un impact imediat și cu o gamă largă de beneficii în materie de atenuare și adaptare; recunoaște rolul-cheie al pădurilor în protejarea climei și a biodiversității; subliniază că pădurile contribuie la eforturile de atenuare a efectelor negative ale schimbărilor climatice și de adaptare la acestea;

40. subliniază că politicile sectoriale și politica privind clima pentru sectorul utilizării terenurilor, inclusiv pentru activitățile importante de producție primară din agricultură și silvicultură, trebuie să funcționeze în mod adecvat în sinergie cu capacitățile naturale de adaptare ale ecosistemelor naturale și seminaturale și să îmbunătățească pe cât posibil capacitatea de adaptare a peisajelor predominant culturale; subliniază hotărârea judecătorească recentă dintr-un caz în care reclamanții din rândul silvicultorilor au formulat o acțiune împotriva statului pentru politica forestieră națională, care efectiv le interzice să îmbunătățească reziliența pădurilor gestionate, inclusiv prin descurajarea regenerării naturale ([20]);

41. reamintește că, potrivit celui de-al cincilea raport de evaluare al IPCC, cunoștințele indigene, locale și tradiționale reprezintă o resursă majoră pentru gestionarea durabilă a resurselor naturale, conservarea biodiversității și adaptarea la schimbările climatice; subliniază necesitatea de a consolida drepturile comunităților lor asupra terenurilor și resurselor pentru a atenua schimbările climatice, astfel cum se prevede în Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene și în Convenția nr. 169 a OIM, și de a respecta principiul consimțământului liber, prealabil și în cunoștință de cauză;

42. subliniază necesitatea de a proteja apărătorii terenurilor și mediului în context comercial, asigurând protecția normativă efectivă și solidă a mediului, a drepturilor fundamentale ale lucrătorilor, a drepturilor funciare, a drepturilor popoarelor indigene, a mijloacelor de subzistență și a culturilor, inclusiv a dreptului la consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză; salută în această privință inițiativele UE privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și propunerea de regulament privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, precum și exportul acestora din Uniune; invită părțile să se asigure că angajamentele asumate în cadrul COP27 de implementare a Acordului de la Paris se aliniază la obligațiile internaționale existente privind drepturile omului și la standardele aplicabile operațiunilor comerciale;

43. reamintește că schimbările climatice sunt unul dintre principalii factori determinanți direcți ai declinului biodiversității și ai degradării terenurilor; subliniază că, potrivit estimărilor, efectele negative ale schimbărilor climatice asupra naturii și biodiversității, asupra ecosistemelor, oceanelor, sănătății și securității alimentare se vor agrava extrem de mult în deceniile viitoare; subliniază că este nevoie de un cadru internațional mai strict, cu caracter obligatoriu și mai ambițios pentru a ocroti biodiversitatea în lume, a-i opri declinul și a o reface cât mai mult cu putință; atestă, în acest context, importanța Conferinței despre biodiversitate de la Montreal, Canada, din decembrie 2022; invită IPCC și IPBES să își continue și să își consolideze cooperarea și eforturile comune pentru a pune la dispoziția responsabililor de elaborarea

([20]) https://www.klimazaloba.cz/wp-content/uploads/2021/04/Klimaticka%CC%81-z%CC%8Caloba.pdf

politicilor celor mai recente date științifice privind dubla criză climatică și a biodiversității și modul de soluționare a acesteia; invită, de asemenea, CCONUSC să lucreze în parteneriat cu Convenția ONU privind diversitatea biologică (UNCBD) și Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) în direcția unui cadru coerent pentru neutralitatea climatică și reziliența la efectele schimbărilor climatice, protecția biodiversității și dezvoltarea durabilă;

44. încurajează părțile, în conformitate cu Pactul climatic de la Glasgow, să adopte o abordare integrată a tratării biodiversității în politicile și în deciziile de planificare naționale, regionale și locale; invită, în această privință, CCONUSC să lucreze în parteneriat cu UNCBD și PNUD în direcția unui cadru coerent pentru neutralitatea climatică și reziliența la efectele schimbărilor climatice, protecția biodiversității și dezvoltarea durabilă; salută Declarația de la Edinburgh privind cadrul global post-2020 pentru biodiversitate, care oferă un exemplu de abordare guvernamentală integratoare și incluzivă;

45. invită părțile să lucreze în continuare la dialogul privind schimbările climatice și oceanice, stabilind obiective concrete, axate pe acțiuni, soluționând problemele cele mai relevante și urgente ale legăturii dintre oceane și climă și încurajând țările, în special țările costiere, să includă angajamente corespunzătoare în contribuțiile lor stabilite la nivel național actualizate (CSN), în planurile lor naționale de adaptare (PNA), în strategiile lor pe termen lung și în prezentarea evaluărilor la nivel global, printre alte acțiuni;

Finanțarea sustenabilă a proiectelor legate de climă

46. pune în lumină faptul că UE și statele sale membre furnizează cele mai multe fonduri publice pentru combaterea schimbărilor climatice; admite că finanțarea pentru combaterea cu succes a schimbărilor climatice este importantă pentru acțiunile climatice, în special întrucât numeroase țări în curs de dezvoltare au contribuții stabilite la nivel național care sunt condiționate și a căror realizare depinde de sprijinul financiar suficient; salută prin urmare faptul că, până în 2025, va fi stabilit un nou obiectiv colectiv cuantificat privind finanțarea combaterii schimbărilor climatice, care ar trebui să depășească cu mult obiectivul anual de 100 miliarde USD pentru 2020 și să țină seama de nevoile și prioritățile țărilor în curs de dezvoltare pentru o finanțare suplimentară și adecvată a combaterii schimbărilor climatice; consideră că ar trebui explorate obiective de sine stătătoare pentru atenuare, adaptare, pierderi și daune, ca parte a acestui nou obiectiv colectiv cuantificat privind finanțarea combaterii schimbărilor climatice; subliniază că, la stabilirea contribuțiilor părților, viitoarele obiective în materie de finanțare a combaterii schimbărilor climatice ar trebui să țină seama de nevoile țărilor în curs de dezvoltare, precum și de principiul echității înscris în Acordul de la Paris; subliniază, în acest sens, necesitatea de a acorda în mod clar prioritate finanțării bazate pe granturi pentru combaterea schimbărilor climatice, cu scopul de a se asigura că finanțarea combaterii schimbărilor climatice nu contribuie la niveluri nesustenabile ale datoriei în țările în curs de dezvoltare; solicită din nou un mecanism de finanțare publică specific al UE, care să acorde sprijin suplimentar și adecvat pentru realizarea părții echitabile a UE din obiectivele de finanțare a combaterii schimbărilor climatice la nivel internațional; reamintește și poziția sa din 22 iunie 2022 privind mecanismul de ajustare la frontieră în funcție de carbon (CBAM) ([21]), potrivit căreia Uniunea ar trebui să finanțeze eforturile țărilor cel mai puțin dezvoltate de decarbonizare a industriilor lor prelucrătoare cu o sumă anuală corespunzătoare cel puțin nivelului veniturilor obținute din vânzarea certificatelor CBAM;

47. subliniază că este important să devină operațional obiectivul global privind adaptarea și să se mobilizeze noi fonduri de mari dimensiuni pentru adaptare în țările în curs de dezvoltare; constată cu îngrijorare că costurile și nevoile legate de adaptare cresc și sunt de cinci până la zece ori mai mari decât fluxurile internaționale actuale de finanțare publică pentru adaptare, ducând la o accentuare a decalajului de finanțare pentru adaptare; observă dificultățile inerente de direcționare a finanțării private către adaptare; subliniază că fluxurile financiare globale actuale sunt insuficiente pentru implementarea măsurilor necesare de adaptare, în special în țările în curs de dezvoltare, inclusiv din cauză că o parte substanțială a finanțării pentru adaptare este acordată sub formă de împrumuturi; observă că 50 % din finanțarea totală a UE pentru combaterea schimbărilor climatice din 2020 a fost acordată sub formă de granturi și îndeamnă UE și toate statele membre să mărească finanțarea pe bază de granturi, în special pentru adaptare și îndeosebi pentru țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare; solicită ca UE și statele sale membre să se angajeze să majoreze semnificativ finanțarea adaptării la schimbările climatice pe care o oferă și să prezinte la COP27 un plan clar de realizare a obiectivului stabilit în Pactul climatic de la Glasgow de a dubla finanțarea pentru adaptare până în 2025 în comparație cu nivelurile din 2019;

([21]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0248.

Joi, 20 oktombrie 2022

48. recunoaște necesitatea unor progrese în ceea ce privește finanțarea pentru a aborda pierderile și daunele; invită părțile să convină asupra unor surse noi, adecvate și suplimentare de finanțare publică, acordând în mod clar prioritate granturilor pentru a aborda pierderile și daunele asociate efectelor negative ale schimbărilor climatice; observă dificultățile inerente de direcționare a finanțării private către pierderi și daune; îndeamnă UE să se implice în mod constructiv înainte de COP27, inclusiv prin examinarea modalităților pentru un astfel de mecanism, ținând seama de acordurile instituționale existente în propunerile țărilor în curs de dezvoltare de a institui un mecanism de finanțare a pierderilor și daunelor în cadrul COP27; solicită ca pierderile și daunele să fie un punct permanent de pe ordinea de zi a viitoarelor COP, astfel încât să existe un spațiu de negociere clar pentru monitorizarea și realizarea de progrese în această privință, precum și pentru operaționalizarea deplină a rețelei Santiago în vederea catalizării eficiente a asistenței tehnice pentru abordarea adecvată a pierderilor și daunelor;

49. reamintește că toate părțile trebuie să asigure compatibilitatea fluxurilor financiare – publice și private, interne și internaționale – cu calea către realizarea obiectivului de 1,5 °C al Acordului de la Paris; reiterează necesitatea de a pune capăt de urgență subvențiilor pentru combustibilii fosili și altor subvenții dăunătoare mediului, în UE și în întreaga lume; subliniază angajamentul din cadrul Pactului climatic de la Glasgow de a accelera eforturile pentru reducerea energiei pe bază de cărbune fără măsuri de reducere a emisiilor și a subvențiilor ineficiente pentru combustibili fosili; este preocupat de lipsa unei definiții a „subvenției ineficiente pentru combustibilii fosili” și de faptul că aceasta pune serios în pericol credibilitatea unor astfel de angajamente; constată că subvențiile pentru combustibilii fosili în UE se ridică în continuare la aproximativ 55-58 de miliarde EUR anual; reamintește Comisiei și statelor membre de obligațiile asumate în cadrul celui de-al 8-lea program de acțiune pentru mediu de a stabili un termen pentru eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibili fosili, în concordanță cu ambiția de a limita încălzirea globală la 1,5 °C, precum și de a dezvolta un cadru obligatoriu al Uniunii pentru monitorizarea și raportarea cu privire la progresele înregistrate de statele membre în direcția eliminării treptate a subvențiilor pentru combustibili fosili, pe baza unei metodologii convenite; invită Comisia și toate statele membre să pună în practică politici, calendare și măsuri concrete pentru a elimina treptat toate subvențiile directe și indirecte la combustibilii fosili cât mai curând posibil și până cel târziu în 2025; încurajează alte părți să ia măsuri similare și să lucreze la elaborarea unui tratat de neproliferare a combustibililor fosili; salută angajamentul G7 de a înceta finanțarea dezvoltării combustibililor fosili în străinătate până la sfârșitul anului 2022, subliniind, în același timp, că acest angajament ar trebui să se aplice și pe plan intern; subliniază necesitatea de a se asigura că cadrul UE de stabilire a prețului carbonului nu stimulează poluarea industrială; subliniază rolul Fondului pentru inovare;

50. consideră că este esențial ca principalele instituții financiare internaționale să adopte și să dezvolte rapid finanțarea ecologică pentru a înfăptui cu succes decarbonizarea economiei mondiale; reamintește rolul Băncii Europene de Investiții (BEI), în calitate de bancă pentru climă a UE, și foaia sa de parcurs recent adoptată pentru climă, precum și politica sa actualizată de acordare a împrumuturilor în domeniul energiei și eforturile suplimentare ale Fondului European de Investiții de a conduce investițiile în domeniul climei; salută faptul că Banca Centrală Europeană s-a angajat să integreze considerațiile privind schimbările climatice în cadrul său de politică monetară; îndeamnă băncile multilaterale de dezvoltare, inclusiv BEI, și instituțiile de finanțare a dezvoltării, care, în mod tipic, acordă sprijin financiar sub formă de instrumente care generează datorii, să implementeze principii responsabile de acordare și contractare de împrumuturi și să își alinieze portofoliile la Acordul de la Paris, precum și să colecteze și să utilizeze date de înaltă calitate privind riscurile climatice, vulnerabilitatea și impactul pentru a ghida direcția investițiilor către instituții aliniate la obiectivul de 1,5 °C; recunoaște importanța instituirii Alianței financiare de la Glasgow pentru neutralitate climatică și a angajamentului acesteia de a sprijini economiile emergente în tranziția către zero emisii nete; salută, în acest context, acordul UE privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea, esențial pentru consolidarea sprijinului financiar;

51. sprijină activitatea coaliției miniștrilor de finanțe pentru acțiuni climatice și încurajează toate guvernele să adopte angajamentele coaliției cu scopul de a alinia toate politicile și practicile care sunt de competența ministerelor de finanțe la obiectivele Acordului de la Paris și a adopta sisteme eficace de stabilire a prețului carbonului, astfel cum prevăd principiile de la Helsinki;

52. salută activitatea Consiliului pentru Standarde Internaționale de Durabilitate pentru a dezvolta un scenariu de referință global al comunicărilor de informații referitoare la durabilitate pentru piețele de capital, cu scopul de a direcționa mai mult capital către tehnologii curate și investiții în domeniul climei;

Eforturi în toate sectoarele

53. reamintește că Legea europeană a climei include un angajament de a facilita dialogurile și parteneriatele sectoriale în materie de climă, reunind principalele părți interesate într-un mod incluziv și reprezentativ, astfel încât să încurajeze sectoarele să elaboreze în mod voluntar foi de parcurs orientative și să își planifice tranziția către îndeplinirea obiectivului Uniunii de realizare a neutralității climatice până în 2050; subliniază că aceste foi de parcurs ar putea constitui o contribuție valoroasă care ar sprijini sectoarele să planifice investițiile necesare în vederea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic și ar putea contribui și la o implicare mai mare a sectoarelor în găsirea unor soluții neutre din punct de vedere climatic;

54. invită toate părțile să ia măsuri împotriva emisiilor de metan; salută angajamentul mondial referitor la metan pe care și l-au asumat UE, SUA și o serie de alte țări în cadrul COP26, care vizează reducerea tuturor emisiilor de metan cauzate de activități umane cu 30 % până în 2030, comparativ cu nivelurile din 2020, ceea ce constituie un prim pas către reducerea de 45 % recomandată de UNEP ([22]); îndeamnă toți semnatarii să se asigure că reduc emisiile de metan pe teritoriul lor cu cel puțin 30 % până în 2030 și să adopte măsuri naționale pentru a atinge acest obiectiv; observă că aproximativ 60 % din metanul din lume este emis de surse precum agricultura, depozitele de deșeuri, instalațiile de tratare a apelor reziduale, precum și producția și transportul combustibililor fosili prin conducte; reamintește că metanul este un GES puternic, de 28 ori mai puternic decât CO_2 din punctul de vedere al impactului său asupra climei pe o perioadă de 100 de ani și de 80 de ori mai puternic pe o perioadă de 20 de ani; subliniază, în această privință, că o acțiune mai puternică pentru reducerea emisiilor de metan constituie una dintre măsurile cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru reducerea emisiilor de GES pe termen scurt; constată că numeroase tehnologii și practici sunt deja disponibile pentru a atenua emisiile de metan în mod rentabil, la costuri scăzute sau negative; observă că emisiile de metan din agricultură sunt determinate în principal de creșterea efectivului de animale și că emisiile efectivului de animale generate de dejecțiile animaliere și de fermentația enterică reprezintă aproximativ 32 % din emisiile antropice de metan; ia act, în acest context, de propunerea de reducere a emisiilor de metan în sectorul energetic, prezentată de Comisie în decembrie 2021; solicită adoptarea unor măsuri legislative suplimentare obligatorii pentru a aborda emisiile din alte sectoare generatoare de emisii, pentru obiective obligatorii ale Uniunii de reducere a emisiilor de metan, precum și includerea metanului printre poluanții reglementați în Directiva privind angajamentele naționale de reducere a emisiilor; își reiterează apelul de a aborda problema densității șeptelului în UE pentru a asigura reduceri ambițioase ale emisiilor de gaze cu efect de seră în acest sector; își reiterează poziția potrivit căreia este necesară o schimbare a modelelor de consum către alimente, regimuri alimentare și stiluri de viață mai sănătoase, inclusiv creșterea consumului de plante și alimente pe bază de plante, produse în mod durabil și regional, și că trebuie abordat consumul excesiv de carne și de produse ultra-prelucrate;

55. consideră că pentru modelele de producție agricolă sustenabilă trebuie stabilit un standard global, utilizând o abordare transsectorială, multidisciplinară de tip „O singură sănătate” ([23]) pentru a asigura tranziția către sisteme alimentare durabile, precum și respectând angajamentele Acordului de la Paris și ale Pactului Climatic de la Glasgow;

56. recunoaște că schimbările climatice vor contribui la creșterea rezistenței la antibiotice și solicită, prin urmare, un acord global al părților de a reduce utilizarea antimicrobienelor și de a combate riscul de rezistență;

57. subliniază că sectorul transporturilor este singurul sector în care emisiile au crescut la nivelul UE din 1990 încoace, fapt incompatibil cu obiectivele climatice ale UE, care presupun reduceri mai mari și mai rapide ale emisiilor în toate sectoarele societății, inclusiv sectoarele aviației și maritim; consideră că, pentru a asigura corelarea contribuțiilor stabilite la nivel național cu angajamentele la nivelul întregii economii impuse de Acordul de la Paris, părțile ar trebui încurajate ferm să includă emisiile din transportul maritim și aerian internațional în CSN, respectiv să convină și să aplice măsuri la nivel internațional, regional și național pentru a reduce emisiile din aceste sectoare, inclusiv alte emisii decât cele de CO_2 din aviație; reamintește, în plus, că potrivit AIE, toate autoturismele noi introduse pe piață la nivel mondial trebuie să aibă emisii zero până în 2035 pentru a atinge obiectivul de zero emisii nete până în 2050;

58. subliniază includerea emisiilor maritime și din aviație în sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), care ar putea servi și drept model pentru alte țări și care va sprijini o ambiție mai mare la nivel internațional, inclusiv în Organizația Maritimă Internațională (OMI) și Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI); este îngrijorat de

([22]) Evaluarea globală privind metanul, UNEP, 2021.
([23]) https://www.who.int/health-topics/one-health#tab=tab_1

progresele lente înregistrate în cadrul OMI și al OACI în vederea reducerii emisiilor generate de transportul maritim și de aviație la nivel internațional; invită Comisia și statele membre să depună toate eforturile pentru a consolida sistemul de compensare și reducere a emisiilor de dioxid de carbon pentru aviația internațională (CORSIA), protejând totodată autonomia legislativă a UE în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei ETS; salută eforturile depuse în prezent de OMI pentru a-și actualiza strategia privind GES și obiectivul de reducere a emisiilor și pentru a adopta măsuri concrete; îndeamnă totuși OMI să avanseze rapid în adoptarea obiectivelor și a măsurilor pe termen scurt și mediu, care să fie aliniate la obiectivele Acordului de la Paris;

59. subliniază impactul enorm asupra climei al utilizării avioanelor private, un singur avion privat fiind capabil să emită două tone metrice de CO_2 într-o singură oră ([24]); subliniază că este important ca liderii să conducă prin puterea exemplului și, prin urmare, regretă că unii lideri și delegați mondiali au călătorit la COP26 cu avionul privat; îndeamnă toți participanții la COP27 să aleagă mijlocul de transport cel mai puțin poluant pentru a ajunge la destinație; ia act cu îngrijorare de faptul că se estimează că utilizarea privată a avioanelor în Europa a crescut cu 30 % în comparație cu nivelurile anterioare pandemiei ([25]) și, prin urmare, invită statele membre să ia măsuri pentru a reduce fără întârziere utilizarea avioanelor private pe teritoriile lor;

60. salută lansarea Beyond Oil and Gas Alliance (BOGA) la COP26 și subliniază necesitatea obiectivului său de a limita aprovizionarea cu combustibili fosili și de a stopa producția de petrol și gaze; reamintește că combustibilii fosili sunt cel mai mare factor care contribuie la schimbările climatice, fiind responsabili pentru peste 75 % din totalul gazelor cu efect de seră, și că planurile actuale ar duce la o producție cu aproximativ 240 % mai mare de cărbune, cu 57 % mai mult petrol și cu 71 % mai mult gaz decât ar fi în concordanță cu limitarea încălzirii globale la 1,5 °C; sprijină tranziția globală justă și echitabilă din punct de vedere social pentru a alinia producția de petrol și gaze la obiectivele Acordului de la Paris; invită toate statele membre și celelalte părți la Acordul de la Paris să se alăture acestei inițiative;

61. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că investitorii în combustibili fosili acționează în justiție guvernele în fața tribunalelor de investiții, în contextul acordurilor de investiții, pentru continuarea politicilor privind clima, eliminarea treptată a combustibililor fosili sau tranziția justă; solicită ca acordurile bilaterale și multilaterale de investiții să fie coerente cu obiectivele climatice convenite la nivel internațional, excluzând protecția investițiilor în combustibili fosili;

62. reamintește că, potrivit celui de-al 6-lea raport al IPCC, opțiunile de atenuare care costă 100 USD pe tonă de CO_2 sau mai puțin ar putea să reducă emisiile globale de GES până în 2030 cu cel puțin jumătate față de nivelul din 2019; subliniază, prin urmare, că instituirea unui preț eficace al carbonului, ca parte a unui mix de politici mai amplu, poate contribui la reducerea semnificativă a emisiilor de gaze cu efect de seră și la stimularea inovării în domeniul tehnologiilor curate; încurajează UE să își asume un rol de lider în promovarea stabilirii prețului carbonului în combinație cu utilizarea eficace și incluzivă din punct de vedere social a veniturilor pentru a promova o tranziție mai rapidă și mai justă; încurajează UE, de asemenea, să exploreze conexiunile și alte forme de cooperare cu mecanismele existente de tarifare a carbonului din țările și regiunile terțe, să accelereze reducerile de emisii necostisitoare și echitabile din punct de vedere social pe plan mondial și să reducă concomitent riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, care toate ar trebui să contribuie la asigurarea unor condiții de concurență echitabile la nivel mondial; invită Comisia să introducă garanții pentru a se asigura că orice legătură cu EU ETS va continua să aducă contribuții suplimentare și permanente la eforturile de atenuare și nu va submina angajamentele interne asumate de Uniune privind emisiile de gaze cu efect de seră;

63. invită Comisia să poarte un dialog cu alți poluatori majori cu emisii de CO_2 pentru a crea un club internațional în domeniul climatic, deschis tuturor țărilor care și-au asumat rolul de lider pentru un nivel ridicat de ambiție și stabilirea efectivă de tarife pentru emisiile de carbon, cu obiective comune pentru reducerea emisiilor de GES și realizarea neutralității climatice cel târziu până în 2050;

([24]) Transport & Environment, „Private jets: can the super rich supercharge zero emission aviation?”, aprilie 2021.
([25]) Idem.

Schimbările climatice și genul

64. avertizează că persoanele sunt afectate de schimbările climatice în moduri diferite, în funcție de factori precum genul, vârsta, dizabilitatea, etnia și sărăcia; consideră că tranziția în direcția unei societăți sustenabile trebuie realizată într-o manieră incluzivă, echitabilă și egală și că echilibrul de gen este esențial în această tranziție; salută, prin urmare, adoptarea în cadrul COP26 a deciziei recomandate de Organismul auxiliar pentru punerea în aplicare privind egalitatea de gen și schimbările climatice pentru o mai bună integrare a dimensiunii de gen în CSN și faptul că finanțarea combaterii schimbărilor climatice ar trebui să țină seama de dimensiunea de gen; regretă totuși că aproape jumătate dintre părți nu au desemnat încă și nu acordă încă sprijin pentru un punct focal național pentru gen și schimbările climatice pentru negocierile în materie de climă, implementări și monitorizare;

65. subliniază Programul de lucru consolidat de la Lima privind egalitatea de gen al CCONUSC și Planul său de acțiune pentru egalitatea de gen, care recunoaște necesitatea continuă de a promova și de a avansa egalitatea de gen ca prioritate transversală în ceea ce privește schimbările climatice; invită din nou Comisia să conceapă un plan de acțiuni concrete pentru a îndeplini angajamentele noului Plan de acțiune pentru egalitatea de gen și să creeze un punct focal permanent al UE pentru problemele de gen și schimbările climatice, dotat cu resurse bugetare suficiente, pentru a implementa și a monitoriza acțiunile climatice care țin seama de dimensiunea de gen în UE și la nivel mondial ([26]); solicită UE să integreze dimensiunea de gen în toate politicile climatice și de mediu; își reiterează apelul adresat UE și statelor sale membre de a asigura planuri naționale de acțiune în domeniul climei echitabile din punctul de vedere al genului și implicarea semnificativă a tuturor genurilor în conceperea și punerea lor în aplicare, precum și de a consolida rolul femeilor și al organizațiilor de femei în guvernanță și în procesul decizional, accesul acestora la finanțare și la programe care sprijină rolul femeilor în guvernanța în domeniul climei;

66. subliniază că, în temeiul Acordului de la Paris, se preconizează că țările dezvoltate vor raporta cât de receptivă este finanțarea la dimensiunea de gen și dacă finanțarea acordată ia în considerare dimensiunea de gen; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că marcarea proiectelor pe criterii de gen este încă în mod clar insuficientă și invită UE să își intensifice eforturile în acest sens; recomandă utilizarea analizelor de gen pentru a contribui la determinarea diferitelor nevoi și interese ale societății, precum și a diferitelor niveluri de acces la mecanismele de finanțare din cadrul societăților; invită din nou Comisia să conceapă un plan de acțiuni concrete pentru a îndeplini angajamentele noului Plan de acțiune pentru egalitatea de gen convenit la COP25, dotat cu resurse bugetare suficiente, pentru a implementa și a monitoriza acțiunile climatice care țin seama de dimensiunea de gen în UE și la nivel mondial; consideră că acest lucru ar putea constitui un exemplu pentru ca alte părți să adopte măsuri similare;

Industria, IMM-urile și competitivitatea

67. consideră că COP27 este un pas foarte important de la semnarea Acordului de la Paris în 2015, întrucât Uniunea și-a lansat pachetul „Pregătiți pentru 55”, pachetul RePowerEU și alte măsuri, nu numai pentru a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră și pentru a atinge neutralitatea climatică cel târziu până în 2050, ci și pentru a-și transforma sistemul energetic; consideră că prosperitatea economică, coeziunea socială, crearea de locuri de muncă, dezvoltarea industrială durabilă și politica în domeniul climei ar trebui să se susțină reciproc; subliniază că combaterea schimbărilor climatice ar trebui să vizeze reducerea sărăciei energetice, creșterea rezilienței și a competitivității și să ofere oportunități industriei și IMM-urilor din UE care pot fi valorificate dacă legiuitorii se angajează să răspundă în timp util, personalizat, solidar și adecvat în materie de politici; consideră că este extrem de important ca Uniunea să se asigure că obține avantajul primului venit și să conducă prin puterea exemplului, protejând în același timp piața internă de concurența neloială din partea țărilor terțe și asigurând condiții de concurență echitabile pentru industriile europene la nivel mondial;

68. subliniază că Uniunea ar trebui să facă tot posibilul pentru a menține poziția de lider a industriilor sale și a IMM-urilor și competitivitatea sa la nivel mondial în tranziția către o economie cu emisii nete de GES egale cu zero; subliniază că ar trebui utilizate instrumentele politice disponibile și inovatoare pentru a menține și a extinde domeniile în care Uniunea este lider; subliniază necesitatea de a decarboniza rapid industria europeană și de a continua sprijinul Uniunii pentru acest efort, în special pentru soluții proporționale pentru adoptarea de către IMM-uri; salută inițiativele întreprinse în

([26]) Rezoluția din 21 ianuarie 2021 referitoare la Strategia UE pentru egalitatea de gen (JO C 456, 10.11.2021, p. 208).

favoarea lanțurilor valorice strategice; recunoaște efectele pozitive ale măsurilor timpurii de combatere a schimbărilor climatice pentru industriile europene, inclusiv IMM-uri, precum și ale creării de către UE a unui exemplu în realizarea neutralității climatice, care pregătește terenul pentru țări mai puțin avansate sau mai puțin ambițioase și ar putea garanta un avantaj competitiv extrem de benefic industriilor și întreprinderilor și IMM-urilor Uniunii; subliniază necesitatea de a stabili acorduri multilaterale și bilaterale executorii între UE și partenerii săi, menite să exporte standardele de mediu ale Uniunii și să asigure condiții de concurență echitabile în domeniul comerțului și al investițiilor; subliniază necesitatea de a preveni relocarea în afara Uniunii a producției și a investițiilor în industria și IMM-urile europene, din cauza unor măsuri climatice mai puțin ambițioase și, prin urmare, încurajează partenerii internaționali să își alinieze eforturile de combatere a schimbărilor climatice; consideră, pe de altă parte, că producția și investițiile în Europa ar consolida lanțul valoric industrial și autonomia strategică a UE într-un context global instabil;

69. recunoaște rolul esențial al IMM-urilor, în special al microîntreprinderilor și al întreprinderilor nou-înființate, în stimularea și obținerea de rezultate în materie de ocupare a forței de muncă și creștere economică, precum și în deschiderea căii către tranziția digitală și tranziția verde; reamintește că IMM-urile reprezintă o parte esențială a structurii economice și sociale europene și trebuie sprijinite și stimulate în această tranziție de legiuitori, în special prin asigurarea accesului la finanțare pentru tehnologiile, serviciile și procesele sustenabile și prin simplificarea procedurilor administrative; este preocupat de faptul că oportunitățile și vulnerabilitățile IMM-urilor nu sunt luate suficient în considerare în toate politicile UE legate de piața unică, inclusiv în eforturile de promovare a digitalizării și a tranziției verzi;

70. salută angajamentul, eforturile și progresele realizate până în prezent de cetățenii, comunitățile, municipalitățile, orașele, regiunile, industriile și instituțiile europene în vederea îndeplinirii obligațiilor care decurg din Acordul de la Paris;

71. salută faptul că mai mulți parteneri comerciali ai UE au introdus comercializarea carbonului sau alte mecanisme de stabilire a prețului carbonului și invită Comisia să promoveze în continuare acest tip de politici și alte politici similare la nivel mondial; așteaptă cu interes un acord rapid cu Consiliul cu privire la propunerea privind un mecanism al UE de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon echitabil din punct de vedere social, care să includă un mecanism eficace de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și care să aibă ca efect promovarea unui preț global al carbonului, care va contribui la reducerea emisiilor de dioxid de carbon la nivel mondial și la realizarea obiectivelor Acordului de la Paris;

72. consideră că tranziția către o economie sustenabilă trebuie să fie combinată cu menținerea competitivității Europei și cu crearea de locuri de muncă, deoarece pentru succesul Pactului verde european este esențial ca piața unică să rămână eficientă din punctul de vedere al costurilor la adaptarea la un nou cadru normativ;

73. subliniază necesitatea promovării unor piețe competitive pentru produsele de bază și metalele rare care sunt esențiale pentru tranziția verde, întrucât resursele mondiale de bază sunt deținute de foarte puține țări; subliniază că dependența continuă de câțiva furnizori va contracara unele măsuri de politică actuale, cum ar fi planul RePowerEU, și sacrificiile făcute de cetățenii Uniunii;

74. subliniază necesitatea unor programe de calificare pentru recalificarea forței de muncă cu scopul de a răspunde cererii tot mai mari de forță de muncă în domeniul eficienței energetice, al surselor regenerabile de energie și al soluțiilor tehnologice ecologice; invită toate statele membre să ia măsuri pentru a se asigura că forța de muncă europeană actuală și viitoare dobândește toate competențele necesare pentru a gestiona, a pune în aplicare și a inova tranziția verde;

Politica energetică

75. salută toate inițiativele de reducere a dependenței UE de combustibilii fosili, inclusiv de reducere și, în cele din urmă, de eliminare a dependenței de toți combustibilii fosili ruși și de produsele conexe, deoarece Rusia își utilizează resursele naturale ca armă și din cauza invadării Ucrainei; îndeamnă Comisia și Consiliul, în acest sens, să elaboreze un plan de investiții pentru măsurile de eficiență energetică și sursele regenerabile de energie, pentru a consolida autonomia energetică; reamintește că Comisia estimează că sunt necesare 300 miliarde EUR pentru a elimina treptat dependența noastră energetică de Rusia până în 2030; ia act de colaborarea în curs a UE cu partenerii internaționali în vederea diversificării aprovizionării cu energie; ia act de faptul că analiza Comisiei care sprijină previziunile RePowerEU potrivit căreia, din cauza unor circumstanțe noi, unele capacități bazate pe combustibili fosili ar putea fi utilizate, în mod regretabil, mai mult decât se preconizase inițial;

76. salută revizuirea legislației energetice în cadrul pachetului „Pregătiți pentru 55” în scopul alinierii sale la obiectivul sporit al Uniunii de reducere a emisiilor cu cel puțin 55 % până în 2030, în vederea atingerii neutralității climatice până cel târziu în 2050; solicită, cu toate acestea, continuarea eforturilor de stabilire a unor obiective mai ambițioase, de exemplu în ceea ce privește energia din surse regenerabile și eficiența energetică, în special având în vedere că Uniunea ar trebui să continue să conducă prin puterea exemplului;

77. subliniază rolul central al eficienței energetice și al energiei din surse regenerabile în tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic; reamintește că energia cea mai ecologică posibilă este energia pe care nu o folosim și, în special, rolul pe care instrumentele de eficiență energetică îl pot juca în promovarea acesteia; recunoaște progresele realizate în ceea ce privește dezvoltarea surselor regenerabile de energie; solicită, în același timp, dezvoltarea în continuare a unor acțiuni eficiente din punct de vedere energetic, cum ar fi integrarea sectorială și reutilizarea excesului de căldură; subliniază că încălzirea a reprezentat 50 % din consumul global de energie în 2018 ([27]) și că, în conformitate cu principiul „eficiența energetică înainte de toate”, aceasta poate fi reutilizată și reintegrată în mod avantajos ca sursă de încălzire durabilă, de care ar beneficia toate țările, deoarece excesul de căldură este generat în toate țările; recunoaște, cu toate acestea, importanța alinierii obiectivelor privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică pentru a atinge neutralitatea climatică până cel târziu în 2050 și pentru a respecta Acordul de la Paris, precum și obiectivele RepowerEU, profitând de oportunitatea actualei scăderi a costurilor energiei din surse regenerabile și ale tehnologiilor de stocare; recunoaște că un obiectiv mai ambițios al Uniunii în materie de eficiență energetică pentru 2030 ar trebui să fie compatibil cu creșterea și adoptarea necesară a electrificării, a hidrogenului, a e-combustibililor și a altor tehnologii curate necesare tranziției verzi;

78. reamintește necesitatea unei extinderi și accelerări masive a procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele privind energia din surse regenerabile, ținând seama de legislația UE privind natura, inclusiv în ceea ce privește biodiversitatea, și implicând toate părțile interesate relevante în procesul de cartografiere și planificare;

79. reamintește angajamentul Uniunii față de principiul „eficiența energetică înainte de toate”, care ia în considerare eficiența din punctul de vedere al costurilor, eficiența sistemului, capacitatea de stocare, flexibilitatea cererii și securitatea aprovizionării; subliniază importanța integrării și a punerii în aplicare a principiului în toate actele legislative și inițiativele relevante și în toate sectoarele, după caz; subliniază potențialul neexploatat al eficienței energetice în sectoare precum industria ([28]), tehnologia informației, transporturile și clădirile, inclusiv încălzirea și răcirea; salută Strategia privind valul de renovări ale clădirilor și măsurile conexe și concrete de reglementare, de finanțare și de facilitare, cu obiectivul de a dubla cel puțin rata anuală de renovare energetică a clădirilor până în 2030, de a promova renovările aprofundate și de a facilita electromobilitatea, în pachetul „Pregătiți pentru 55”, pentru a atenua sărăcia energetică; reamintește rolul esențial pe care îl vor juca IMM-urile din sectorul construcțiilor și renovărilor pe tot parcursul valului de renovări, ceea ce va permite reducerea impactului energetic și climatic al clădirilor;

80. salută strategia RePowerEU și invită toate statele membre ale UE să ia în considerare planul în 10 puncte al AIE, care, dacă este pus în aplicare în mod corect, are potențialul de a reduce cu mult peste jumătate importurile de gaze din Rusia, reducând astfel dependența Uniunii de gazele naturale rusești;

81. subliniază importanța eliminării treptate a tuturor combustibililor fosili cât mai curând posibil; ia act de faptul că acest obiectiv trebuie atins, maximizând, în același timp, efectul său pozitiv asupra securității energetice a Uniunii, a competitivității industriale și a bunăstării cetățenilor; invită țările G7 să dea un exemplu în ceea ce privește tranziția energetică și să oprească toate investițiile noi în extracția de combustibili fosili; salută angajamentul țărilor G7 de a-și decarboniza sectoarele energetice până în 2035 și de a pune capăt finanțării majorității proiectelor de peste mări privind combustibilii fosili până la sfârșitul acestui an; subliniază importanța cooperării internaționale pentru eliminarea treptată a combustibililor fosili, cum ar fi BOGA și Powering Past Coal Alliance;

82. regretă că subvențiile pentru energia fosilă în Uniune au rămas stabile din 2008, totalizând aproximativ 55-58 de miliarde EUR pe an, ceea ce reprezintă aproximativ o treime din totalul subvențiilor pentru energie din Uniune, și că, în prezent, 15 state membre subvenționează combustibilii fosili mai mult decât energia din surse regenerabile; consideră că

([27]) AIE, „Market analysis and predictions in 2019-2024” (Analiza pieței și prognoze în perioada 2019-2024), https://www.iea.org/reports/renewables-2019/power

([28]) Reamintește că se estimează că potențialul economic de reducere a consumului final de energie pentru industrie până în 2030, comparativ cu situația normală, este de 23,5 %.

subvențiile pentru combustibilii fosili subminează obiectivele Pactului verde european și obligațiile Acordului de la Paris; consideră că este extrem de important de a se furniza semnale de preț mai coerente în toate sectoarele energetice și în statele membre, precum și de a se evita internalizarea costurilor externe; ia act de adoptarea recentă de către unele state membre a unor măsuri pentru a proteja consumatorii de impactul direct al creșterii prețurilor la energie, în special asupra gospodăriilor, și insistă asupra faptului că astfel de practici trebuie să rămână excepționale și temporare; invită statele membre și celelalte părți la COP26 să acorde prioritate investițiilor în energia și infrastructura ecologică și să elimine treptat subvențiile directe și indirecte pentru combustibilii fosili;

83. consideră că, pentru ca Uniunea să realizeze neutralitatea climatică, sistemul său energetic ar trebui să fie integrat și bazat pe un sistem prioritar în cascadă, pornind de la punerea în aplicare a principiului „eficiența energetică înainte de toate", bazat pe eficiența din punctul de vedere al costurilor, eficiența sistemului, capacitatea de stocare, securitatea ofertei și flexibilitatea cererii sprijinite de rețele inteligente; scopul ar fi efectuarea unor economii de energie, urmată de electrificarea directă a sectoarelor de utilizare finală din surse regenerabile, utilizarea combustibililor din surse regenerabile și pe bază de surse regenerabile, inclusiv a hidrogenului, pentru aplicațiile de utilizare finală și, în timpul unei faze de tranziție, combustibili durabili și siguri cu emisii scăzute de dioxid de carbon pentru aplicații care nu au o altă alternativă; totodată, ar trebui menținută accesibilitatea energetică, prețul abordabil și securitatea aprovizionării prin dezvoltarea unui sistem energetic circular, foarte eficient din punct de vedere energetic, integrat, interconectat, rezilient și multimodal;

84. reamintește că este important să se țină cont de diversitatea sistemelor energetice naționale și de multitudinea provocărilor; subliniază necesitatea unei tranziții juste și reiterează promisiunea prezentată în noul Pact verde, conform căreia nimeni nu ar trebui lăsat în urmă; este preocupat de faptul că aproximativ 50 de milioane de gospodării din Uniune trăiesc încă în condiții de sărăcie energetică și consideră că UE ar trebui să își intensifice eforturile pentru a preveni și a reduce la minimum acest lucru; subliniază importanța unei dimensiunii sociale a unei ambiții climatice mai mari; subliniază că renovările sunt esențiale pentru reducerea consumului de energie al clădirilor, scăzând nivelul emisiilor și facturile la energie; subliniază că politicile energetice trebuie derulate respectându-se principiul unei tranziții echitabile și juste, precum și în strânsă cooperare cu societatea civilă și partenerii sociali; consideră, prin urmare, că politicile publice, parteneriatele sociale mai strânse și implicarea societății civile la nivel local, național și la nivelul Uniunii reprezintă o condiție fundamentală pentru a atinge neutralitatea climatică în toate sectoarele societății, într-un mod echitabil, incluziv și sustenabil social;

85. salută adoptarea strategiei europene privind hidrogenul, impunând instalarea a cel puțin 6 GW de electrolizoare de hidrogen din surse regenerabile în Uniune până în 2024 și a 40 GW de electrolizoare de hidrogen din surse regenerabile până în 2030; invită, în acest context, Uniunea și statele membre să faciliteze integrarea hidrogenului în sectoarele în care emisiile sunt greu de redus;

86. salută Strategia UE privind activitățile offshore și ambiția acesteia de a atinge cel puțin 60 GW până în 2030 și de 340 GW până în 2050, pe care Parlamentul a solicitat să le mărească până la o capacitate de 450 GW ([29]), precum și strategia solară care vizează instalarea a 320 GW de energie solară fotovoltaică până în 2025 și de 600 GW până în 2030; subliniază necesitatea de a se asigura că punerea în aplicare a strategiei aduce beneficii întregii Uniuni, inclusiv statelor membre fără ieșire la mare; subliniază că întreprinderile europene sunt lideri mondiali și pionieri industriali în domeniul energiei din surse regenerabile offshore și că sectorul deține un potențial neexploatat de creare în continuare de locuri de muncă (atât în mod direct, cât și indirect), de creștere și de export; solicită ca poziția de lider a Europei în industria energiei din surse regenerabile și în lanțurile sale de aprovizionare să facă parte din politica industrială a UE; ia act cu mare satisfacție de declarația comună semnată în mai 2022 de Belgia, Danemarca, Germania și Țările de Jos la Summitul Mării Nordului de la Esbjerg (Danemarca), care va transforma Marea Nordului într-un motor verde pentru Europa;

87. este convins de necesitatea de a crea condiții cu scopul de a oferi consumatorilor mai multe cunoștințe și stimulente pentru a alege forme mai durabile de energie și a fi mai activi; invită Comisia să evalueze capacitatea rețelei necesară pentru integrarea energiei din surse regenerabile și a soluțiilor de încălzire electrică și să identifice obstacolele rămase în calea facilitării dezvoltării autoconsumului de energie din surse regenerabile și a comunităților de energie din surse regenerabile, în special pentru gospodăriile cu venituri mici sau vulnerabile;

([29]) Rezoluția din 16 februarie 2022 referitoare la o strategie europeană privind energia din surse regenerabile offshore (JO C 342, 6.9.2022, p. 66).

88. încurajează lucrările în curs de revizuire a Directivei privind impozitarea energiei cu scopul de a alinia politicile fiscale la obiectivele privind energia și clima pentru 2030 și 2050, evaluând în același timp impactul acesteia, inclusiv asupra consumatorilor, a sărăciei energetice și a sărăciei din perspectiva transporturilor;

89. subliniază că, deși Europa depune eforturi în vederea atingerii obiectivelor sale ambițioase, atingerea unui nivel net al emisiilor egal cu zero până cel târziu în 2050 va necesita o acțiune coordonată la nivel mondial; subliniază că țările în curs de dezvoltare vor avea nevoie de asistență internațională pentru a-și realiza tranziția verde; subliniază importanța intensificării cooperării transfrontaliere și a schimbului de bune practici cu partenerii internaționali în domeniul elaborării de politici și al științei, inclusiv al transferului de tehnologie, pentru a promova eficiența energetică și investițiile în tehnologii și infrastructuri energetice durabile; ia act de adoptarea recentă de către Comisie a comunicării sale privind angajamentul extern al UE în domeniul energiei, care include hotărârea sa de a colabora cu țări terțe din întreaga lume și de a „încuraja țările partenere să își sporească nivelul de ambiție în materie de climă și să își definească căile de realizare a neutralității climatice, dar și să stabilească relații pe termen lung care să fie reciproc avantajoase, în special în domeniul energiei";

90. salută intenția Comisiei de a adopta un plan de acțiune în 2022 privind digitalizarea sectorului energetic, cu scopul de a plasa Uniunea în poziția de lider tehnologic și a permite un sistem energetic mai integrat, cu soluții inteligente, în sectoare specifice, și cu o finanțare îmbunătățită pe perioada 2021-2027; reamintește că este important să se combată riscurile cibernetice din sectorul energetic, pentru a asigura reziliența sistemelor energetice;

Cercetarea, inovarea, tehnologiile digitale și politica spațială

91. salută rolul programului Orizont Europa și contribuția sa la neutralitatea climatică; este de părere că parteneriatele din cadrul programului Orizont Europa, inclusiv întreprinderile comune, vor încuraja colaborarea dintre sectorul public și cel privat, cu scopul de a contribui la realizarea tranziției verzi, asigurând totodată sustenabilitatea, disponibilitatea, accesibilitatea și abordabilitatea inovațiilor; subliniază importanța îmbunătățirii accesului și a participării IMM-urilor la cererile de propuneri din cadrul programului Orizont Europa, precum și a unei mai bune comunicări și implicări a cetățenilor cu privire la rezultatele proiectelor europene de C&D și ale noilor tehnologii, inclusiv ale proiectelor-far, pentru a spori gradul de adoptare de către public și pentru a face rolul Uniunii mai vizibil pentru cetățenii săi;

92. salută rolul programului Copernicus și al noului Centru de cunoștințe al UE privind observarea Pământului pentru uscat, atmosferă și serviciul de monitorizare a mediului marin; subliniază importanța capacităților de observare prin satelit pentru monitorizarea, modelarea, anticiparea și sprijinirea elaborării politicilor privind schimbările climatice;

93. subliniază necesitatea de a atrage mai multe investiții, atât publice, cât și private, în cercetarea, inovarea și introducerea unor noi tehnologii durabile, inclusiv în industriile cu utilizare intensivă a forței de muncă, în noile rețele de infrastructură și în proiectele necesare care contribuie la realizarea obiectivelor Pactului verde european și ale Acordului de la Paris; subliniază că cercetarea și tehnologia viitoare ar trebui să țină seama de sustenabilitate și circularitate; subliniază, în același timp, importanța cercetării fundamentale, precum și a abordărilor colaborative și transdisciplinare în cercetare și inovare (C&I), în abordarea provocărilor climatice; subliniază, în plus, necesitatea de a sprijini inovarea socială, esențială pentru a răspunde nevoilor și provocărilor societale nesatisfăcute, capacitând în același timp oamenii în timpul tranziției verzi;

94. subliniază că este important să se asigure coerența și consecvența stimulentelor, cu scopul de a se promova tehnologiile inovatoare în vederea atingerii obiectivelor pentru 2030 și 2050, abordând implementarea tehnologiilor deja mature, precum și investițiile în noi tehnologii care trebuie dezvoltate pentru a atinge obiectivul Uniunii de neutralitate climatică până cel târziu în 2050;

95. subliniază necesitatea unei duble tranziții, în care tranziția digitală și cea verde să meargă mână în mână; subliniază rolul fundamental pe care îl pot juca tehnologiile digitale în sprijinirea tranziției verzi a Uniunii; reamintește că redresarea Uniunii necesită crearea unui cadru de reglementare stabil care să conducă la progrese, inclusiv progrese determinate de piață, în domeniul cercetării, inovării și dezvoltării de tehnologii sustenabile, precum și condiții adecvate pentru finanțarea acestora;

96. subliniază că digitalizarea constituie unul dintre factorii-cheie de stimulare a integrării sistemului energetic, deoarece poate permite fluxuri dinamice și interconectate de purtători de energie, conectarea unor piețe mai diverse și poate furniza datele necesare pentru a corela cererea și oferta; subliniază potențialul tehnologiilor digitale de a crește eficiența energetică și, astfel, de a reduce emisiile globale de GES; subliniază necesitatea de a asigura un cadru de reglementare sigur, cu proceduri nediscriminatorii și transparente pentru accesul și transmiterea datelor privind energia; reamintește că, în conformitate cu estimările Comisiei, amprenta de mediu a TIC reprezintă între 5 % și 9 % din consumul mondial de energie electrică și peste 2 % din emisiile mondiale de gaze cu efect de seră; subliniază că, potrivit unui studiu din 2018 privind inteligența artificială, realizat de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei, centrele de date și transmiterea datelor ar putea reprezenta între 3 % și 4 % din consumul total de energie electrică al Uniunii; reliefează că Comisia se așteaptă la o creștere cu 28 % a consumului centrelor de date din 2018 până în 2030; subliniază că 47 % din emisiile de dioxid de carbon din domeniul digital sunt generate de echipamentele de consum, cum ar fi computerele, telefoanele inteligente, tabletele, dispozitivele conectate; solicită, prin urmare, măsuri de reducere a amprentei de carbon a sectorului TIC prin asigurarea eficienței energetice și a utilizării eficiente a resurselor la nivelul rețelelor, al centrelor de date și al dispozitivelor consumatorilor și reiterează obiectivul ca centrele de date să devină neutre din punct de vedere climatic și foarte eficiente din punct de vedere energetic până cel târziu în 2030, astfel cum se prevede în strategia digitală;

97. reamintește importanța contribuției C&I la realizarea obiectivelor stabilite în Acordul de la Paris și a obiectivelor Pactului verde european; invită Comisia și statele membre să sprijine cercetarea și inovarea și o creștere globală a bugetului UE și a bugetelor naționale dedicate C&I în domeniul tehnologiilor energetice durabile și sigure și al inovării; invită Comisia să evalueze posibilitatea de a sprijini în continuare tehnologiile și soluțiile inovatoare care vor contribui la un sistem energetic integrat și rezistent la schimbări climatice, inclusiv cele în care Europa deține o poziție de lider la nivel mondial și lanțuri valorice interne; consideră că este esențial ca anumite segmente-cheie ale lanțurilor valorice aferente energiei din surse regenerabile să fie localizate în Uniune, pentru a atinge obiectivele climatice și a aduce beneficii economice semnificative europenilor; solicită, în acest context, să se adopte măsuri adecvate pentru a promova rolul jucat de componentele de proveniență europeană din lanțul de aprovizionare și în legislația ce vizează sursele regenerabile de energie;

Schimbările climatice și dezvoltarea

98. reafirmă angajamentul UE de a pune în aplicare coerența politicilor în favoarea dezvoltării, în special în ceea ce privește politicile industriale, agricole, în domeniul pescuitului, al comerțului și al investițiilor; insistă asupra unei abordări coerente a punerii în aplicare a Acordului de la Paris și a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, atât în politicile interne, cât și în cele externe;

99. invită Comisia, statele membre și alte țări din G7 să dezvolte și să adopte parteneriate pentru tranziția energetică justă cu țările în curs de dezvoltare și să efectueze investiții noi și suplimentare pentru a asigura o tranziție justă în eliminarea treptată a combustibililor fosili în țările în curs de dezvoltare; consideră că aceste parteneriate ar trebui să se bazeze în principal pe instrumente de finanțare care nu generează datorii;

100. subliniază importanța unei abordări a drepturilor omului în acțiunile de combatere a schimbărilor climatice, pentru a se asigura că toate măsurile respectă și sprijină drepturile omului pentru toate persoanele; îndeamnă părțile la CCONUSC să integreze dimensiunea drepturilor omului în contribuțiile lor stabilite la nivel național, în comunicarea lor privind adaptarea și în planurile lor naționale de acțiune;

101. solicită ca politica în domeniul dezvoltării și al climei să abordeze inegalitățile, provocările preexistente în materie de datorii și sărăcia, care sunt exacerbate de impactul negativ al schimbărilor climatice;

Rolul Parlamentului European

102. consideră că Parlamentul trebuie să facă parte integrantă din delegația UE, având în vedere că trebuie să își dea aprobarea pentru acordurile internaționale și joacă un rol central în punerea în aplicare internă a Acordului de la Paris, în calitate de colegiuitor; se așteaptă, prin urmare, să i se permită participarea la reuniunile de coordonare ale UE la COP27 de la Sharm El-Sheikh și să i se garanteze accesul la toate documentele pregătitoare din momentul începerii negocierilor;

o

o o

103. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și secretariatului CCONUSC, cu rugămintea de a fi adusă la cunoștința tuturor țărilor terțe care sunt părți la CCONUSC.